Milliyet
ÇOCUK
12 Ekim 1981 ● Sayı: 42 ● 25 Lira

HER HAFTA
BAŞARI
ANAHTARI
TEST EKİ
İLE

TÜRK TİCARET BANKASI İşbirliğiyle hazırlanan
BÜYÜK DÜNYA
KEŞİFLER TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

BİZİM TAKIM ÜLKER BEGO'YA PEKİYİ VERDİ!

"Bizim Takım olarak, geçen gün, gittik, hepimiz birer paket Ülker Bego aldık, yedik. Amacımız, Ülker Bego'ya not vermekti. (Hep biz not alacak değiliz ya!)

İşte, Ülker Bego'nun sınav sonunda aldığı notlar:

Lezzeti	: Pekiyi
Besleyiciliği	: Pekiyi
Tazeliği	: Pekiyi
Ambalajı	: Pekiyi
Fiyatı	: Pekiyi

Ülker Bego, kocaman bir aferin'i haketti doğrusu. Bir kere, çok lezzetli. Taptaze. İnsanın ağzında dağılıyor. Sonra, içinde vitaminler, mineraller var. Öğrendik, biliyoruz ki vitamin ve mineraller, sağlığımız, gelişip güçlenmemiz için çok yararlı. Ülker Bego, besleyici.

Sizin Takıma da öneririz. Ülker Bego, bizler için özel. Tam bize göre.

Dikkat! Vitamin ve mineralleri henüz öğrenmemiş, bu konulara gelmemiş olan arkadaşlar, öğretmenlerine sorsunlar, kitaplarından öğrensinler. Vitaminler, mineraller çok önemli."

ÜLKER
Gıda Sanayii ve Ticaret A.Ş.

REKLAM HAB. LTD.

BİZDEN SİZE

BİR YAZAR ADAYININ "İŞİ"..

GEÇEN sayımızdaki **"Okurdan Okura"** sayfamızda **"Döğüşçü Aslanla Yabandomuzu"** başlığıyla bir yazar adayı okurumuzun hikâyesi yayınlanmıştı. Okurumuzun adı, **Kıvanç Gültekin**'dir. Hikâyenin yayınlandığı hafta, yurdun dört bir köşesinden mektuplar ve telefonlar yağdı bize. Bunlardan; **"Döğüşçü Aslanla Yabandomuzu"** adlı hikâyenin okurumuz **Kıvanç Gültekin** tarafından yazılmadığı, daha önce kitap olarak çıkmış **"Ezop Masalları"**ndan noktasıyla, virgülüne kadar olduğu gibi **"alındığı"** belirtiliyordu.

"Ezop Masalları"nı bulduk ve karşılaştırmayı yapınca, uyarıların gerçek olduğunu gördük ve... Okurumuz Kıvanç Gültekin adına çok üzüldük.

Okurlarımızdan bu ve benzeri olguların **"Okurdan Okura"**da tekrarlanmamasını dileriz.

BU hafta sizlere ünlü hikâyecimiz **Oktay Akbal**'ın beğeneceğinizi umduğumuz bir hikâyesini, çağdaş Türk çocuk edebiyatının bir ünlü şairi; **Necati Yıldırım**'ın güzel bir şiiriyle birlikte sunuyoruz.

AŞANMIŞ Serüvenler" dizimiz sürüyor. Yeni sayımızda **"Bering Boğazı'nda Eskimo Yaşamı"**nın yerine, Afrika'nın balta girmemiş ormanlarındaki şempanzeleri konu edinen bir başka yaşanmış serüvene, **"Şempanzeler Arasında"**ya başlıyoruz.

Esenlik dileklerimizle.

İÇİNDEKİLER

TARZAN.....14-17

Ecel Yarışçısı 4-6
Yaşanmış Serüvenler 7-9
Büyük Serüven 10-11
Mavi Mercekler 12-13

ÖZEL EK'TE
Yıldırım Teğmen
Görünmeyen Hırsız
Demir Yumruklu Adam
Başarı Anahtarı Test Eki
Resimli ve Açıklamalı
Büyük Türkçe Sözlük
Büyük Dünya Keşifler Tarihi
Ansiklopedisi

Armağan Yağmuru 18
TV-Sinema-Pul-Plâk-Kitap... 19-20
Mırnav 21
Hikâye: Oktay Akbal 22-23
Şiir: Necati Yıldırım 23
Yeni Gazete 24-25
Cimcime 26-27
Kırk Ambar 28-29
Okurdan Okura 30-31
Bilmece-Bulmaca 32-33
Nasıl Yaşar 34

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi (Cağaloğlu-İstanbul"** adresine bekliyoruz.

...Ben derginizde en çok dizileri seviyorum. Bunların içinde en sevdiklerim: Tarzan ve Yıldırım Teğmen. Bundan sonra yine bu türde romanlar yayınlarsanız çok sevineceğim.

Hasan POLAT (Ankara)

Yeni romanlardan "Yıldırım Teğmen"i sevmiyorum. O bitince, yerine "Cimcime" gibi çizgi romanlar ya da Cimcime'yi dört sayfa olarak yayınlar mısınız? Eğer böyle bir şey yaparsanız çok sevineceğim.

Nuran AKSA(Trabzon)

Derginizde özellikle, Tarzan, Cimcime, Mırnav, Siyah Kurt ve Hafiye-99 en sevdiklerim arasında yer alıyor. Yalnız sizden bir ricam var. Ve inanıyorum ki, arkadaşlarım da benim gibi düşünüyorlar; Acaba "Pembe Panter" adlı çizgi romanı tekrar yeni serüvenleriyle yayınlar mısınız?

Belkıs HALICI (Bursa)

...Derginizde en sevdiğim yazı dizisi, heyecanlı hikâye sayfası. Her hafta ilginç öyküler sunuyorsunuz. Gerçekten insan bunları okurken kendini olayın etkisinden kurtaramıyor.

Cemal KULU (Eskişehir)

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazılışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: MİLLİYET GAZETESİ/Nuruosmaniye Cad. No: 65 Cağaloğlu/İstanbul. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 Tl. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı Aylık 875 Tl.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi ve baskı: Milliyet Tesisleri. Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta: 30 Tl.

Yıl: 11
12 Ekim
Cilt: 4

42 • SAYI

James Hunt'un 5 yaşındaki McLaren M 23'ü kolayca en uç noktaya yerleşiyor. Jody startta onunculukla yetiniyor.

JODY
BEŞİNCİ DİZİDE KALACAKSIN...
Monako başarısından sonra Cosworth DEV motorlu yüzüncü araba başarıya koşuyor: Jody ile!
UZUN MESAFE İÇİN ÇOK İYİ DURUMDA ASLINDA...
HIZLI VİRAJLARDA ARABA OTURMUYOR.
TEKERLEK ARASINI ARTTIRALIM MI?
BU ARABAYA İNANIYORUM - DAHA DA GELİŞTİREBİLİRİZ.
DİJON YARIŞINA KADAR JODY İLE LAUDA ARASI 1 PUANDIR.
Dijon: Yarışın ası, kupayı götürüyor: Andretti.
Jody için övünülecek bir yarış değil...

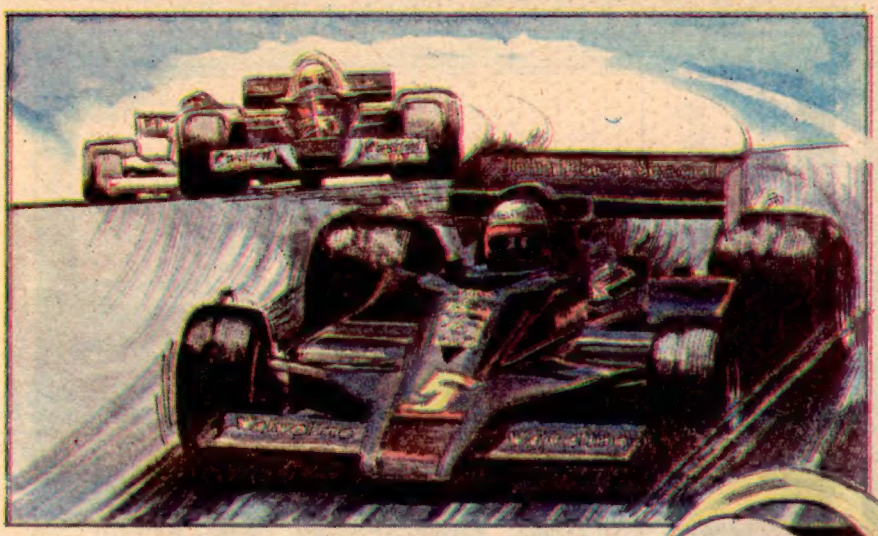

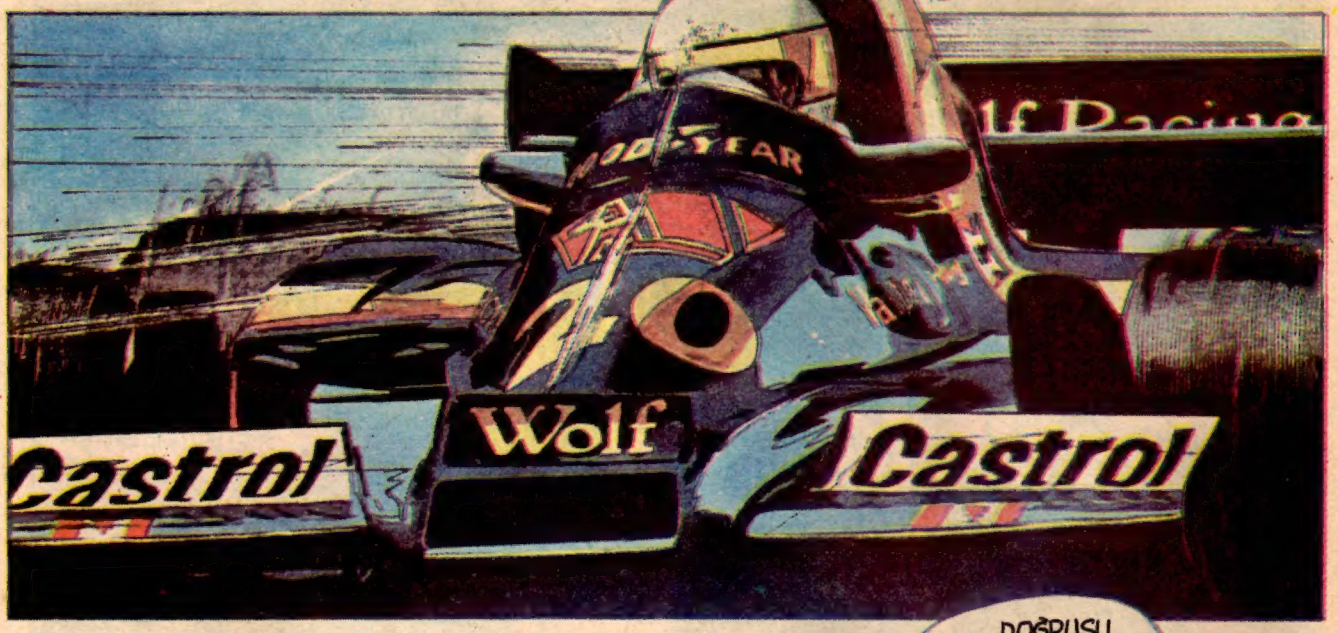

Niki Lauda, Nurburgring'deki feci kazadan bir yıl sonra yeniden parlıyor: Monza yarışının birincisi, Hockenheim, Güney Afrika, Hollanda pistlerinin yine bir numaralısı oluveriyor. Jody ise Avusturyalı Lauda'nın hemen ardından ik'nci oluyor.

YAŞANMIŞ SERÜVENLER

ŞEMPANZELER ARASINDA

J.V. LAWICK GOODALL

1

EKLEMLERİMİZ kazık kesilmiş durumda, ama geri döndüğümüz için yüreğimizden mutluluk taşarak bize Tanganika gölünü aşırtan tekneden kıyıya atladık. 1 Nisan fırtınası patlamak üzereydi. Eşyalarımızı acele eski yerimizde kurduğumuz çadıra taşıyıp gereçleri yerleştirdik.

Tropik yağmur bir anda iniverdi. Çadırın bir yırtığından içeri dolan yağmur bazı şeyleri ıslatıyordu. Onları suyun yolu üzerinden çekmeye çalıştığımız sırada kocam Hugo koluma yapıştı, parmağıyla dışarısını gösterdi.

Gözlerime inanamayarak, "Bu Flo'nun ailesi," diye fısıldayabildim. Sırılsıklam üç şempanze, çadırın ilerisindeki incir ağacının dalları arasına sığınmış oturuyorlardı. Yaşlı Flo, yanında yedi yaşındaki oğlu Figan ve dört buçuğu ancak bulmuş olan küçük Fifi. Biz onları izlerken Flo elini havaya kaldırdı... Birden üç şempanze değil, dört şempanze olduklarını gördük! Bir an için, annesinin kuru ve sıcak göbeğine sarılmış minik siyah bebek de çarpmıştı gözümüze.

BİR süre önce Londra'daki evimizde otururken Tanzanya'nın Tanganika gölü kıyılarından Swahili dilinde bir telgraf almıştık. "Flo amekşiva kuza." Yani "Flo yavruladı." Bu önemli haber üzerine apar topar kalkıp Tanzanya'ya geri dönmüştük. Daha önce bu yörenin ormanlarına kamp kurmuş, aylarca şempanzeleri kendimize alıştırmaya çalışmış, fotoğraflarını çekmiş, yaşamlarını incelemiştik. Sonra ister istemez Londra'ya dönmek zorunda kaldık. Ben üniversite imtihanlarımı verdim, Hugo ile evlendik. Telgraf geldiğinde balayımızın üçüncü günündeydik. Bebek şempanzeyi görmek üzere hemen Doğu Afrika'ya hareket ettik.

Şempanzelerle ilk yakınlaşmamız hiç kolay olmamıştı. Çadırımızı kurup aylarca oturduktan sonra, bu hayvanların davranışı ve birbirleriyle anlaşması konusunda fikir edinmeye ancak başlayabildim. Bu da David Greybeard adını verdiğimiz sevimli maymun sayesinde oldu. Kendisi bir gün kampıma geldi ve elimden bir muz almayı kabul etti. Peşinden dostları da onun bu iyi talihini paylaşmak üzere kampa sokulmaya başladılar. Goliath'ı, William'ı, Flo ve çocuklarını o zaman tanıyabildik.

İhtiyar Flo, bebeği Fifi ile dört yıl kadar meşgul olduktan sonra, erkek maymunlara tekrar çekici gelmeye başlamıştı. Kampa her uğrayışında, peşinden 15 kadar erkek şempanze onunla birlikte geliyordu. Böylelikle hepsi alıştılar, kendi kendilerine de gelmeye başladılar. Hep muz almak için tabiî. Yavaş yavaş bizim muz

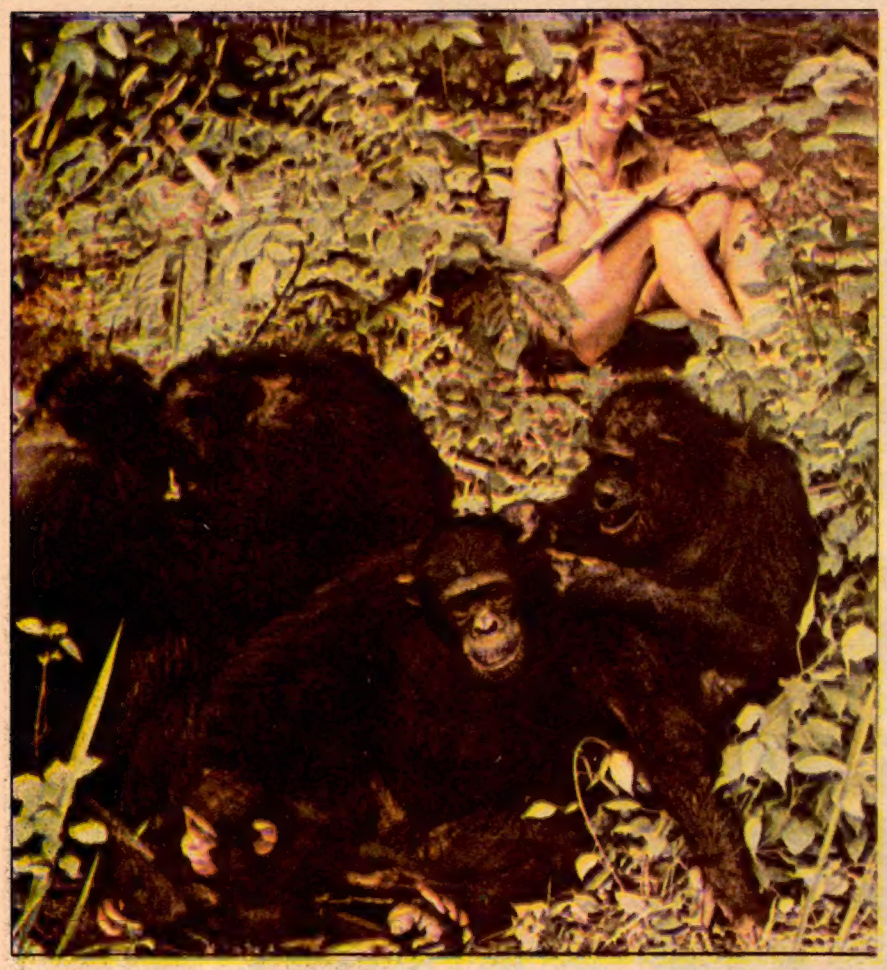

Vahşi bir şempanzenin, yavrusunu bizim yanımıza getirmesi, büyük bir olaydı (yanda), Fifi, kendine özgü yöntemlerle balık yakalamaya çalışıyor (altta). Maymunlar, gürültüden nefret ederler. Biz gürültü yapınca, Figan soluğu kaçmakta buldu (en altta)...

klübü, büyük bilimsel bulgulara yol açan bir besleme sistemi haline geldi. En önemli bulgularımızdan biri de, yeni doğan bebeğin evrimini inceleyip not edebilmemiz olacaktı.

SONUNDA yağmur dinince Hugo eline birkaç muz alıp çadırın kapısına yürüdü. Muzları gören Flo, hemen ağaçtan ayrıldı, oyluğuyla göbeği arasına sıkıştırdığı bebeğini bir koluyla tutarak, üç ayak üzerinde bize ilerledi. Peşinde Fifi ile Figan da vardı. Flo muzu aldığı sırada bebek bir an için elini uzatıp parmaklarını gerdi, bu arada soluk yüzünü, kara parlak gözlerini, o komik, çarpık ağzını görebildik. Sonra hemen tekrar annesine sarıldı, gürültüyle meme emmeye koyuldu.

Unutulacak bir an değildi. Vahşi bir ana şempanzenin, bize, bebeğini yanımıza getirecek kadar güvenmesi bizi sevinçten çıldırtıyordu. Muzlar bitince Figan annesini, kızkardeşini ve yeni erkek kardeşini tekrar dağlara doğru götürdü. Onlar gözden kaybolunca,Hugo ile ikimiz çadır direğinin çevresinde sevinçten dansetmeye koyulduk.

O geceyi, Dominic'in pişirdiği harika börekleri yiyerek, kamp ateşi başında kutladık. Ertesi gün, eski tempomuzda yaşamaya geri dönmüştük.

Ama yağmur günlerce sürdü. Hugo'nun fotoğraf makinelerinin merceklerinde her gün mantar oluşuyordu. Erzakımız da azalmıştı. Dar-üs-Selâm'dan gelen demiryolunu sel bastığı için yeni erzak gelmez olmuştu. Önce tereyağı, şeker bitti, sonra mektup alamamanın acısını duyduk. Her şeyden pek az kalmıştı elimizde.

İşte Hollandalı asistanımız Edna Koning geldiğinde biz bu kötü durumdaydık.. Dar-üs-Selâm'dan Kigoma'ya gelebilen son trenle gelmişti. Bir daha da üç ay tren gelemedi. Edna benim daha önce bir dergide yayınlanan yazımı okumuştu. Kendisi Peru'da oturuyordu. Yazışmaya başladık. Afrika'ya gelebilmek için yol parasını kendisi biriktirdi. Böylece işbirliğimiz doğmuş oldu.

Önceden Edna ile tanışmış, kısaca konuşmuştum ama, ona kampımız, yaşamımız ve yapacağımız işler hakkında anlatacak pek çok şey vardı. İlk akşamı saatlerce konuşarak geçirdik.

Edna şempanzeler hakkında daha çok bilgi edinmek, onları tanımak için sabırsızlanıyordu. "David'i, William'ı, Goliath'ı görmeye can atıyorum," dediği zaman, ona artık

William'ı göremeyeceğini söylemek zorunda kaldık. Şempanze dünyasının şakacı maskarası William'ın öksürüğü giderek fenalaşmış, sonunda artık kampa gelmez olmuştu. Sekiz hafta sonra umudu kesmiştik ondan. Gerçekten de onu bir daha göremedik.

HUGO, "Portre Galerisi" dediğimiz şempanze fotoğraflarını ortaya çıkardı. Çeşitli suratların farklarını Edna'ya göstermek istiyordu.

"Başlangıçta onları birbirine benziyor sanacaksın," diye açıkladı. "Ama bir süre sonra her birini kolaylıkla tanımaya başladığını göreceksin."

Ben de, "Şempanzeleri yürüyüş biçiminden ve ses tonundan da tanıyabilirsin," diye ekledim. "Her birinin kendine özgü nitelikleri vardır."

Albümün sayfalarını yavaş yavaş çeviriyor, önemli karakterlere rastlayınca duraklayıp anlatıyorduk. Bay McGregor'un resmini görünce Edna, "Şunu tanımak herhalde kolay olur," dedi. "Tepesinde papaz takkesi var sanki!" Gerçekten, dazlak tepesi, çıplak ensesi, dik yürüyüşüyle, Bay McGregor ormanların garip dedesi gibi bir şeydi. Flo'nun resmi geldiğinde Edna, "Nasıl bu kadar çirkin olabilmiş!" diye bağırmaktan kendini alamadı. Grubun en cazibeli dişisi olduğunu söylediğimizde de inanmakta güçlük çekti.

Gerçekten pek çirkindi bizim Flo. Bir kere o kadar yaşlıydı ki, dişlerinin boyu törpülene törpülene kısalmış, diş etlerinin arasında hemen hemen kaybolmuştu. İğri büğrü, şiş bir burnu, bir parçası kopmuş, yırtık kulağı dikkati çekiyordu. Çenesi hemen hemen hiç yok gibiydi. Ama çok kişilik sahibiydi. Flo'nun toplam dört yavrusu vardı. Beşi arasındaki ilişkiler, insan ailelerindeki ilişkilere pek benziyordu. Ama bazı farklar vardı elbette. Bir kere şempanzeler eşlerine sadık kalmıyorlardı. Ayrıca babanın ailede rolü olmadığı gibi, onlarla bir arada da değildi.

Edna geldikten bir süre sonra kampımızı Kakombe ırmağının bir mil kadar yukarısına taşımaya karar verdik. Öyle yaparsak şempanzelerin bizi daha kolay ziyaret edebileceği ortadaydı. Bir kere yanımızda Afrikalı yardımcılarımızın kalabalığı olmayacaktı. Ana kamp gene eski yerinde olacak, yerli balıkçılar gene yakaladıkları balıkları oraya getirip bırakacak, biz yeni yerde kalıp, gide gele vakit geçirecektik. Hem şempanzelerin kalabalıktan ürkmesini önleyecek, hem de onlar bizim ayağımıza gelecekleri yerde, biz onların bölgesine gitmiş olacaktık.

Hugo ile keşfe çıkıp ormanın içlerinde bir meydan bulduk. Cennet gibi bir yerdi. Çevredeki ağaçların üzeri kırmızı tomurcuklarla doluydu. Yeni çadırları kurmak, gerekli eşyaları taşımak epey uzun sürdü. Bu işleri hep karanlık bastıktan sonra yapmak zorundaydık. Yoksa şempanzeleri ürkütür, rahatsız ederdik.

Bu işler bittikten sonra da, dostlarımızı yeni yerimize alıştırmak sorunu ile karşı karşıya geldik. Hugo'nun bunu nasıl başardığını asla unutamam.

(Sürecek)

Şempanzelerle çok kısa bir süre sonra dost olmuştum. Artık çekinmeden yanıma gelebiliyorlar, bana sokulabiliyorlardı.

Ama, bunların arasında David Greybeard adını verdiğimiz şempanzeyi hiç unutamam. Kendisi bir gün kampımıza gelip, elimden bir muz almayı kabul etmiş, peşinden dostları da onun bu iyi talihini paylaşmak için kampımıza sokulmuşlardı.

Onların yardımıyla, şempanzeler hakkında bilinmeyen birçok şeyi öğrenmiş olduk (yukarıda)...

Sarışın Eskimo'ların sırrı neydi? Nereden gelmişlerdi? Birçokları, «Bu insanlar Eskimo olamaz,» diyorlardı. Steffansson, işte bu soruların yanıtını öğrenmek için Kuzey Kutbu'na gelmişti...

BÜYÜK SERÜVEN

ADLARI tarihin bir parçası olmuş pek çok korkusuz serüvensever gezginci biliriz de, bunların arasından çağımızda yaşamış olanları pek önemsemeyiz çoğumuz. Neden?.. Yirminci yüzyıl gezginleri derme çatma gemilere binip yeni kıt'alar aramıyorlar diye mi? Bu kişilerin pek büyük tehlikelerle yüzyüze gelmediklerini sandığımızdan mı?

Keşfetmek, yalnızca insan ayağı değmemiş yerlere gitmek olarak düşünülmemeli. Daha önceki kâşiflerden farklı biçimlerde yolculuk etmeyi, dış dünyaca daha önce bilinmeyen yeni kabileler ve ırklar bulmayı da içerir bu eylem.

Vilhjalmar Stefansson, yirminci yüzyılın gezginlerinden biri. Bir beyaz adamın Kuzey Kutbu bölgesinde yıllarca dolaşabileceğini, oradaki hayvanları avlayıp yiyerek yaşamını sürdürebileceğini kanıtladı o. Ayrıca, Sarışın Eskimolar ırkını tanımak fırsatını elde etti.

STEFANSSON, Amerika Birleşik Devletleri'nde büyümüş bir Kanadalıydı. Genç bir gazeteciyken Büyük MacKenzie ırmağının ağzında yaşayan Eskimolarla tanışmış, onların yaşam biçimlerinden çok etkilenmişti. Bundan sonra hayatının büyük bir bölümünü Kuzey Kutbu bölgesine adadı.

Büyük serüven 1910 yılının Nisan ayında, Stefansson'un üç Eskimo ile birlikte Kuzey Buz Denizi kıyısındaki Langton koyundan yola çıkışı ile başlar. Kuzeybatıdaki bilinmeyen geniş toprakları keşfetmektir amacı.

Bu yolculuğun iyi düzenlenmiş bir sefer olduğu söylenemez. Stefansson'un yardımcıları, iki genç Eskimo erkeğiyle, yemek pişirme ve giyecekleri onarma türünden işleri gören bir Eskimo kadınıydı. İyi köpekleri yoktu. Acı soğuğa karşı korunak olarak kullandıkları bez çadırları ise, eski ve delik deşikti.

Erkeklerin üçü de silahlıydı. Ama yalnızca dokuz yüz kadar fişekleri vardı. Fişekler değişik çaptaydılar ve bir tüfeğe uyan, ötekine uymuyordu. Geçecekleri yol üzerinde bütün yabancıları öldüren bir kabilenin yaşadığına inanmış olan Eskimolar, haklı olarak tedirgin ve kaygılıydılar.

Sadece iki haftalık yiyecek stokları bulunduğundan, yolculukları sırasında avlanmaları gerekiyordu. Yiyeceğin çoğunu sağlamak görevini yüklenen Stefansson'un, çok şiddetli tipi ve fırtınalarda bile Ren geyiği avlamak zorunda kaldığı oluyordu.

DAHA sonraları yayımladığı bir kitabında, başından geçenleri aktardı Stefansson. Kutuplardaki fırtınalardan çoğunun, sanıldığı kadar kötü olmadığını yazdı. Sağlıklı bir erkek bunlardan yılıp evine kapanmazdı. Dahası, Ren geyiklerini fırtına ve tipide avlamak, güzel bir havada avlamaktan daha kolaydı. Bir defasında arka arkaya üç Ren geyiği vurmuş olması, bu savını kanıtlar gibidir.

Et bolluğu, Eskimoların moralini yükseltmişti. Yolculukları, önemli bir olay çıkmadan, ağır ağır sürdü. Bir defasında bir kutup ayısı ansızın arkadan saldırıverdi Stefansson'a. Arkasındaki hırlamayı duyduğunda Stefansson dik bir buz tepesinden aşağı inmeye çalışmaktaydı. Dönüp bakınca, kendisine doğru hızla gelen ayıyı gördü. Neyse ki tüfeği elindeydi ve ayıyı vurmayı başardı.

Yirmi gün kadar aralıksız yol aldıktan sonra, karda ayak izlerine ve kızak izlerine rastladılar. Hemen ardından, kardan yapılmış elliden fazla evden oluşan büyük bir köy buldular. Köy terkedilmişe benziyordu. Oldukça belirgin izler uzaklaşıyordu köyden. Stefansson bu izleri takip etmeye karar verdi. Eskimo kadınını geride bırakan üç erkek, yola koyuldular. Kadını geride bırakmaları, bir Eskimo geleneği gereğiydi. Dostça davranması pek beklenmeyen bir kabileye yaklaşırken, güçlü erkekler önden gitmeliydi.

İzlerin onları götürdüğü yerde, buz bloklarına oturup, avlayacakları fok balıklarının ortaya çıkmasını bekleyen Eskimoları gördüler. Dostça gülümseyerek ve dikkati elden bırakmadan yaklaştılar fok avcılarına. Onları farkeden bir adam, yerinden fırlayıp bıçağını çekti ve garip bir şarkı söylemeye başladı. Eskimo geleneklerini iyi bilen Stefansson, avcının kendilerini "ruh"lara benzettiğini anladı. Adam sadece yapması gerekeni yapıyordu. Eskimo inanışlarına göre, ruhlarla karşılaşıldığında çarpılmamak için, her soluk alışta bir ses çıkarmak gerekiyordu.

YOO... lütfen. Onu görmek istiyorum. Onu görmem şart." Gözlerini açmasına neden olan şey, korku duygusuydu. Ama açaraçmaz tekrar içi bulandı. Yılanın başı dönüyor, kıpırdıyor, uzanıyor, kısalıyordu. Marda ilk defa olarak gözünü de farketti. Hemen hemen saklı gibi duran gözü. Kendi çığlığını bastırabilmek için elini ağzına götürdü.

"Çok hasta görünüyorsunuz," dedi Hemşire Ansel. "İlâçtan olamaz. Aynı ilâcı daha önce de çok aldınız. Akşama ne yemek gelmişti?"

"Balık. Aç değildim."

"Acaba taze miydi?"

Yılanın elinde bir şişe vardı. Birazını bardağa boşalttı.

"Sanırım bu herşeyi halleder, Bayan West," dedi. Marda'nın içindeki korku bir anda yeniden kabardı.

Halletmek? Neyi halletmek? Hayatını mı bitirecekti yani? İlâcın rengi yoktu. Ama gene de tehlikeli olabilirdi.

"Bana başka bir tarak bulabilir misiniz?" diye sordu.

"Elbette."

Yılanın başı bir yana uzandığı zaman Marda West bardağı başaşağı etti, ilâcı yere döktü. Yılan elinde bir tarakla döndü. Marda onun yaklaştığını görünce soluğunu tuttu. Uzanıp tarağı aldı.

"Bana çok dikkatli bakıyorsunuz," dedi ses. "Hoşunuza gitmedi mi? Söylesenize, benim böyle olacağımı sanmıyor muydunuz?"

Dikkatli olmalıydı.

"Herhalde sanıyordum," dedi. "Emin değilim. Kepten olmalı. Saçlarınızı göremiyorum."

Hemşire Ansel güldü. O alçak sesli, yumuşak gülüş. Bütün karanlık günlere ışık getirmiş olan gülüş. Ellerini kaldırıp başındaki kepi çıkardı.

İşte oradaydı. Yassı, yukarısı enli kafa ve üzerinde V işareti. Tehlikeli yılanları belirleyen işaret. Marda West yatağın içinde duvara doğru gerilemeye çalıştı, sonra zorla gülümsedi.

"Çok güzel," dedi. "Gerçekten çok güzel."

Yılan kepini tekrar giydi, uzanıp boş bardağı aldı, masanın üzerine koydu. (Demek herşeyin farkında olmayabiliyordu.)

"Sizinle evinize geldiğimde hemşire üniforması giymek zorunda olmayacağım," dedi Hemşire Ansel. "O hafta boyunca bir arkadaş olacağım size."

Marda birden buz gibi oldu. Unutmuştu. Hemşire Ansel onunla birlikte bir haftalığına evine geliyordu. Herşey ayarlanmıştı. Korkusunu göstermemeliydi. Jim geldiğinde ona herşeyi anlatmalıydı. Eğer Jim yılan başını göremezse, o zaman Marda ona başka bir bahane uydurmalıydı. Ne olursa olsun, Hemşire Ansel'in eve gelmesini önlemek şarttı. Kendisine o bakamazdı. Marda'nın tek istediği evine dönmekti. Kocasının yanına.

Yılan gözler onu izliyordu. "Bay West gelince fazla heyecanlanmamalısınız," dedi. "Söz veriyor musunuz?"

"Heyecanlı değilim. Yalnızca onu görmek istiyorum, o kadar."

Acaba yılan onun düşüncelerini mi okuyordu? Bir terslik olduğunu anlıyor muydu? Küçücük odanın içinde aralarındaki herşeyin değiştiği belliydi. Uzun dil ağıza tekrar girip çıktı, Hemşire Ansel kapıya yürüdü, odadan ayrıldı.

O sırada dışarda Jim'in ayak seslerini duydu. Ayak sesleri kapının tam dışında durdu. Jim'in sesi duyuldu. Herhalde Hemşire Ansel'e bir şeyler söylüyordu. ılan başını görmüş müydü? Oaşırmış mıydı? Niçin gülüyordu öylüyse? Niye hemen içeri gelmiyordu? Neden dışarda alçak sesle konuşuyorlardı?

KAPI açıldı... her zamanki şapka ve şemsiye ve sonra da... ama... Tanrım... olamaz... lütfen Tanrım... Jim de böyle olamaz... Jim'in kafası atmaca kafasıydı. Ağzı yoktu. Onun yerine yırtıcı kuşlara özgü kocaman bir gaga görünüyordu.

Tehlikeli bir gaga. Kan da vardı gaganın üstünde. Marda'nın içinden sessiz korku çığlıkları koparken Jim, şemsiyesini bir köşeye bıraktı.

"İyi değilmişsin duyduğuma göre," dedi. Atmacanın patlak gözü ona bakıyordu. "Kendini hasta mı hissediyorsun? Ben çok kalmayacağım. İyi bir uykuya ihtiyacın var.

Cevap veremedi. Jim onu öperken de hiç kıpırdamadı. Atmacanın gagası soğuk ve katıydı. Kan da ıslaktı.

"Hemşire Ansel bana senin çok heyecanlı olduğunu söyledi. Yeniden görmek yüzünden heyecanlanmışsındır. Seni eve götür-

---

FOK avcısını kendilerinin etten kemikten birer insan olduklarına inandırdıktan sonra, Stefansson onunla konuşmaya başladı. Avcının lehçesi diğer Eskimo lehçelerinden çok az farklı olduğu için, onunla anlaşmakta güçlük çekmedi. Çok geçmeden, kabilenin diğer üyeleri de toplandılar çevrelerine. Artık Stefansson'la yardımcılarına, çok önemli konuklar gibi davranıyorlardı. Onların konukseverliğini gören Stefansson, yardımcılarından birini, geride bıraktıkları Eskimo kadınını almaya gönderdi.

Eskimoların yanında üç gün kaldılar. Bu konukluk sırasında Eskimolar, Stefansson'a, Victoria adasında yaşayan sarışın Eskimolardan söz ettiler. Stefansson, sarışın Eskimoların varlığını işitince heyecanlandı. Hemen ertesi gün, yardımcılarından biriyle, yirmi beş kilometre ötedeki Victoria adasına gitmek üzere yola çıktı. Aradığı kişileri, daha adaya varmadan, denizi kaplayan buz tabakasının üstünde buldu.

Sarışın Eskimolar, gelenleri dostça karşılayıp selâmladılar. İçlerinden biri kısaca;

"Gelişiniz bizi sevindirdi," dedi.

Her birini ayrı evlerde ağırladılar. Konuklarının köpeklerini bile kaynamış etlerle beslediler. Köpeklerin kendilerine insan gibi davranılmasından hoşlandıklarını söylüyorlardı

düğümüzde herşey yoluna girer."

GÖTÜRDÜĞÜMÜZDE... Biz yani. Hemşire Ansel ve Jim. Jim ve Hemşire Ansel. Demek karar vermişlerdi.

"Bilemiyorum," dedi Marda alçak sesle. "Galiba artık istemiyorum."

"Hemşire Ansel'i mi istemiyorsun?" Şaşırmış gibiydi. "Ama bu senin fikrindi. Birdenbire böyle nasıl değişirsin?"

Cevap vermeye vakit kalmadı. Marda zili çalmamıştı ama Hemşire Ansel kendiliğinden odaya girdi.

"Kahve ister misiniz, Bay West?" diye sordu.

Bunu her akşam sorardı. Ama bu sefer bu kelimeler aralarında bir sırmış gibi geldi Marda'ya. Acaba kapının dışında kararlaştırdıkları gizli bir mesaj mı vardı bu soruda?

"Teşekkürler, Hemşire. Çok makbule geçer. Karımın dediğine göre belki bizimle eve gelmeyecekmişsiniz. Umarım yanlıştır."

Atmaca yılana döndü. Yılanın başı sağa sola oynuyordu. Atmacanın gözleri bu hareketi izlemekteydi.

Marda o anda Hemşire Ansel'i kendisinin davet etmemiş olduğunu anladı. Bu teklif Hemşire Ansel'den çıkmıştı. Kendi gözlerinde henüz sargılar varken, bir akşamüstü ortaya atılmıştı. Jim'le Hemşire Ansel bol bol gülüp konuşmuşlar, Marda da onları zevkle dinlemişti. Oysa şimdi Hemşire Ansel'in neden eve gelmek istediğini biliyordu artık. Jim'in neden kabul ettiğini de anlamıştı.

Atmaca ağzını açtı, kanlar kırmızı kırmızı parladı. "İkiniz kavga etmiş olamazsınız, değil mi?"

"Elbette ki hayır." Yılan başını çevirip atmacaya baktı. "Bayan West bu gece biraz yorgun, o kadar. Çok zor bir gün geçirdi."

"İyiyim ben," diye atıldı Marda. "Sabaha daha da iyi olurum."

Aralarında gene aynı gizli mesaj, bu sefer sessiz ve kelimesiz olarak geçti. İşte işin en korkunç yanı buydu. Hayvanların ve kuşların konuşmaya ihtiyacı yoktu. Hareket ediyor, bakıyor, birbirlerini anlıyorlardı. Ama kendisini yokedemeyeceklerdi. Buna izin vermemeliydi.

"Sana bu kâğıtları getirmiştim. Ama galiba bu gece halin olmayacak. Artık evde doldurur imzalarsın. Zaten adını yazıp imzanı atman yeter."

"Kâğıtlar mı? Ne kâğıdı?"

"Bankanın kâğıtları. Eğer gözlerin daha bozulursa yazı yazamayabilirsin. Bu kâğıtları imzalayınca bana kendi adını kullanma yetkisi veriyorsun. O zaman banka benim adıma da para ödeyebilecek. Daha sen hastaneye yatmadan kararlaştırmıştık. Hatırlamıyor musun?"

"Ama neden? Para benim param."

"Elbette senin. Ama hasta olabilirsin. Gözlerin kötüye gidebilir. O zaman bankadan para alabilmemiz için benim adım yeterli olacak."

Yılan kapıya doğru ilerliyordu.

Hemşire Ansel'in sesi yavaşça, "Fazla uzun kalmayın, Bay West," dedi. "Karınızın dinlenmeye çok ihtiyacı var."

Hayvanların ve kuşların konuşmaya ihtiyacı yoktu. Hareket ediyor, bakıyor, birbirlerini anlıyorlardı.

Sonra çıktı. Marda West kocasıyla yalnız kalmıştı. Atmacayla.

"Doğru mu söylüyorsun?" dedi Jim. "Hemşire Ansel'in gelmesini gerçekten istemiyor musun?"

"Bilemiyorum," diye karşılık verdi Marda. "Şimdi biraz daha iyiyim. Eve bir hemşire götürmenin gereği yok. Artık görebiliyorum."

Jim hemen cevap vermedi. Kafası giderek yakasının içine doğru çekildi.

"O kadın bir hemşire değil bir hazine bence," dedi. "Bir süre kendini rahatsız hissedeceğin kesin. Gelse daha iyi olur. Hoşlanmazsan onu geri yollarız."

"Belki de," dedi karısı. "Hiç iyi görünmüyorsun. Hemşire Ansel'i çağırayım mı?"

"HAYIR!" Kelime ağzından çığlık gibi kurtulmuştu.

"Gitsem iyi olacak. Sen de uyur dinlenirsin."

KALTUKTAN kalktı. Ağır, koyu renk bir şekil. Eğilip Marda'yı öptüğünde Marda gözlerini kapattı. Sıcak, tanıdık bir öpüş ona cesaret verebilirdi. Ama atmacanın gagası veremezdi. O sert kenarlarıyla, kan tadıyla. Jim gittikten sonra Marda başını duvardan tarafa çevirip sessizce ağladı.

SÜRECEK

Stefansson'a.

Öteki Eskimo kabileleri, köpeklerine değer vermekle birlikte, onlara böyle bir duygusal yakınlık göstermezlerdi. Ama Stefansson'u bundan daha fazla şaşırtan şey, sarışın Eskimoların görünüşleriydi. Kimi erkeklerin gür ve açık kumral sakalları vardı. Kadınlarının birçoğu da, İskandinav kadınlarını andırıyordu. Sarışın Eskimoları görmek, Stefansson'un yardımcısı olan Eskimoyu da şaşırttı. Durmadan:

"Bu insanlar Eskimo olamaz," diye söyleniyordu adamcağız. "Bunlar sadece Eskimo gibi giyinip Eskimo gibi konuşan kişilerdir bence."

Sarışın Eskimoların sırrı neydi? Nereden gelmişlerdi?

Uzamandan bu yana öne sürülen çeşitli açıklamalardan birine göre bunlar, Hudson Körfezi tüccarlarıyla evlenerek kaynaşan Eskimoların soyundan gelir.

Daha akla yakın bir açıklamaya göre ise Sarışın Eskimolar, Grönland'a yerleşen İskandinavyalıların torunlarıdır.

Kökenleri ne olursa olsun, Stefansson, Sarışın Eskimolardan ayrıldıktan sonra bu insanların iyilik ve konukseverliğini hiç unutmadı. (★)

(★) Bu konuda daha geniş bilgi için bak: "Büyük Dünya Keşifler Tarihi Ansiklopedisi" eki.

"BEN TARZAN'IM" DİYE BAĞIRDI ORMANIN İÇİNE DOĞRU. "EN BÜYÜK BENİM, KABİLEMİN EN İYİ SAVAŞÇISIYIM. TARZAN'A VE ANNESİ KALA'YA SAYGI GÖSTERİN. İÇİNİZDEN HİÇ BİRİ BENİM KADAR KUVVETLİ DEĞİLDİR."
TARZAN, KERŞAK'IN KANLI GÖZLERİNE DİMDİK BAKTI. SONRA YUMRUKLARIYLA GÖĞSÜNÜ DÖVEREK BİR ZAFER ÇIĞLIĞI ATTI...
Sürecek

DUM-DUM TÖRENİNİN ERTESİ SABAHI, TÜM KABİLE YİYECEK BULMAK İÇİN KIYIYA GİTTİ...
BİRDEN İHTİYAR DİŞİ ASLAN SABOR YOLLARINI KESTİ, ORANGUTANLAR HEMEN YÜKSEK DALLARA TIRMANIP KENDİLERİNİ KURTARDILAR. SABOR'UN KORKUNÇ GÖRÜNÜMÜNDEN VE YIRTICILIĞINDAN ÜRKÜYORLARDI...
YALNIZ TARZAN ALÇAK BİR DALA OTURMUŞ, ORMANIN İÇİNDEN GELEN SABOR'U BEKLİYORDU... TARZAN OLGUN BİR ANANAS DÜŞMANININ SURATININ TAM ORTASINA FIRLATTI...
KOCA CANAVAR DURAKLADI, PENCESİYLE SURATINDAKİ ANANAS ARTIKLARINI TEMİZLEMEYE ÇALIŞTI. SURATI YAPIŞ YAPIŞ OLMUŞTU. TARZAN ONUN BU GÖRÜNÜMÜNE KAHKAHALARLA GÜLÜYORDU...
TARZAN'A ÖFKEYLE BAKTI, KIZGIN KIZGIN KUYRUĞUNU SALLAYIP, DİŞLERİNİ GICIRDATTI.
SONRA, TARZAN'IN KAFASINDA BİR ŞİMŞEK ÇAKTI...

O TUBLAT'I ÖLDÜRMÜŞ VE KUDRETLİ BİR SAVAŞÇI OLMUŞTU, ŞİMDİ DE SIRA SABOR'A GELMİŞTİ. ONU DA ÖLDÜRECEK VE GÜÇLÜ BİR AVCI OLACAKTI. TARZAN EN BÜYÜKTÜ. KARARINI VERDİ. SABOR'U ÖLDÜRECEKTİ. GÜNLERCE BAŞKA ŞEY DÜŞÜNMEDİ ...
AMA ARAYA HİÇ BEKLENMEDİK BİR OLAY GİRDİ. BÜYÜK BİR FIRTINA BAŞLAMIŞTI. MAYMUNLAR TİTREYEREK BÜYÜK AĞAÇLARIN ALTINA SIĞINIYORLARDI. TARZAN HEPSİNDEN DAHA ÇOK ÜŞÜYORDU. BÖYLE ZAMANLARDA SABOR'UN KÜRKÜNE DAHA ÇOK İHTİYAÇ DUYUYORDU. EVET ONU MUTLAKA ÖLDÜRMELİYDİ. KİTAPLARDA GÖRDÜĞÜ GİBİ, ÇIPLAKLIĞINI ELBİSELERLE GİZLEMEK İÇİN BÜYÜK BİR İSTEK DUYDU.

SONUNDA FIRTINA BİRDEN DURDU, GÜNEŞ ÇIKTI. DOĞA YİNE GÜLÜMSÜ-YORDU. DOĞA NASIL HEMEN FIRTINAYI UNUTTUYSA, CANLILAR DA HEMEN UNUTU-VERDİLER. YAŞAM SÜRÜYORDU.

TARZAN BU FIRTINA SAYESİNDE YENİ BİR ŞEY ÖĞRENMİŞTİ. SABOR'UN KALIN POSTU ÜZERİNDE OLSAYDI, ÇOK RAHAT EDECEKTİ. BU POST ONUN İÇİN YALNIZ ÜSTÜNLÜK İŞARETİ DEĞİL, GEREKSİNMEYDİ. TARZAN, SABOR'LA SAVAŞA-CAĞI GÜNÜ SABIRSIZLIKLA BEKLİYORDU.

SURECEK

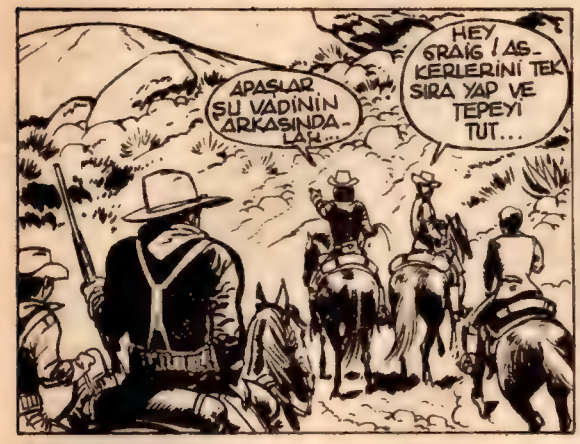
APAŞLAR ŞU VADİNİN ARKASINDALAR!
HEY GRAİG! ASKERLERİNİ TEK SIRA YAP VE TEPEYİ TUT...

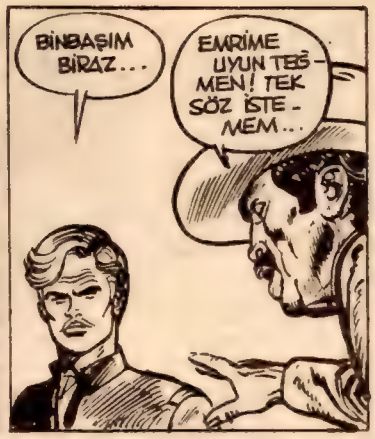
BİNBAŞIM BİRAZ...
EMRİME UYUN TEĞMEN! TEK SÖZ İSTEMEM...

İŞTE! ORADALAR!
ENSELE — DİK PİS HAYVANLARI HAH! HAH! HA! HEPSİNİ TEMİZLEYECEĞİZ!

TEPELERİN ALTINDAKİ VADİDE YER DEĞİŞTİREN APAŞİLERİ GÖRMÜŞTÜ BASCOM...

BİRDEN...
HEY! BAŞKAN KOCA-KURT! MAVİ CEKETLİLER!
KORKACAK BİR ŞEY YOK! APAÇİLER ASKERLERLE BARIŞ İÇİN DELER!

SÜVARİLER! HAZIR OLUN! STANTON'UN ÖCÜNÜ ALACAĞIZ! İLERİ!

AMA BAKIN!.. MAVİ CEKETLİLER SALDIRIYOR!..

APAÇİLER SALDIRI KARŞISINDA ŞAŞKINA DÖNMÜŞLERDİ. SAVAŞÇILAR BİR YANDAN TOPARLANMAYA ÇALIŞIYORLAR, BİR YANDAN DA KADINLARIN VE ÇOCUKLARIN KAÇMASINI SAĞLAMAYA ÇABALIYORLARDI.
ALDATILDIK! ALDA... AH!..
YILDIRIM TEĞMEN, BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ. KADIN VE ÇOCUKLARIN ÖLDÜRÜLMESİNE GÖZ YUMAMAYIZ!..
HAKLISIN GRAİG! YAPACAĞIM ŞEY BANA PAHALIYA MAL OLACAK AMA KAÇMALARINI SAĞLAMAK İÇİN BAŞKA YOL DA YOK...
25A
BU... BU GERİ ÇEKİL BORUSU!..
TAMAM... ANLADIM... YILDIRIM TEĞMEN'E YARDIMCI OLMALIYIM!..
ATEŞKES! GERİ DÖN ASKER! GERİ ÇARK!...
BORU SESİNİ DUYAN ASKERLER BİRDEN DURDULAR. VE TALİMLERDEN EDİNDİKLERİ ALIŞKANLIKLA "GERİ ÇEKİL" BORUSUNUN EMRİNE UYDULAR. BÖYLECE SAĞ KALAN APAÇİLER KAÇTILAR.
TAKIM! GERİYE DÖN!..
TATATA TATATA
25B

SALDIRIYI DURDURUN!
???
İLERİ! APTALLAR... SALAKLAR... DURMANIZI KİM EMRETTİ SİZE?
"GERİ DÖN" BORUSUYLA KOMUTANIN "İLERİ" KOMUTU ARASINDA ŞAŞKINA DÖNEN SÜVARİLER BİR AN DURAKLADILAR... DURUM İYİCE KARIŞMIŞTI...
KİMDİR BU EMRİ VEREN? KİM BÖYLE BİR ŞEYE CESARET ETTİ?
GRAİG!.. SEN YAPTIN BU İŞİ!.. ŞİMDİ SENİ KURŞUNA DİZDİRECEĞİM!
AMA BEN!..
DURUN EFENDİM... TEĞMEN GRAİG'İN BİR SUÇU YOK... BUNA HERKES TANIKTIR...
ASKERLER BORU SESİNE UYDULAR YALNIZCA... ŞEY... EFENDİM... BORUYU DA ÇALAN BENİM...
NASIL ANLAMADIM?..
26A
BU BENİM TUTKUM EFENDİM... BORU ÇALMAZSAM DELİ GİBİ OLURUM. HİÇ YANIMDAN AYIRMAM BORUYU...
...FARKINDA OLMADAN BORUYU ÇALMIŞIM. HEYECANDAN "İLERİ" YERİNE "GERİYE DÖN" BORUSU ÇALMIŞIM.
NEE?!
HAHAHA!! HAHA!!!
BENİMLE ALAY ETMENİN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖRÜRSÜN! ÇAVUŞ BİR MANGA AL, VE BU APTALI KURŞUNA DİZ!
BU GERÇEKTEN BİR YANLIŞLIK EFENDİM! İNANIN!
DÜŞMAN ÖNÜNDE YANLIŞ YAPILMAZ!!
SENİN YÜZÜNDEN KIZIL KÖPEKLER KAÇTILAR. ARTIK BULAMAYIZ ONLARI!.
26B
SÜRECEK

RIHTIMDA SUYA DALDIK, YÜZE YÜZE BURAYA GELDİK...
ANLADIM. PEKİ. KAPIŞMANIZIN NEDENİ NEYDİ?

KENDİSİNE SOR... BEN GİTTİĞİMDE İŞ BİTMEK ÜZEREYDİ...

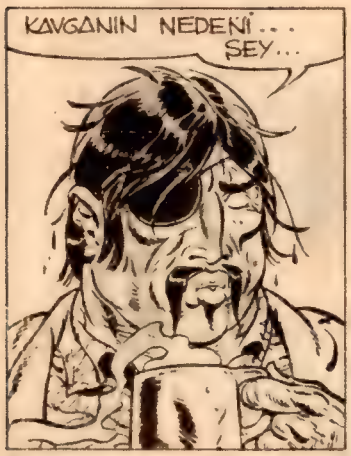
KAVGANIN NEDENİ... ŞEY...

BEN DE BİLMİYORUM! KAVGA KAVGADIR. SİZE NASIL ANLATAYIM Kİ?

DOSTUM YİĞİT BİRİSİN AMA. YİĞİTLİĞİNİZİ KANITLAMAYA GEREK YOKTU Kİ... SİZİ SEVERİM...

...AMA MADEMKİ BURADASIN, ANLAŞALIM. BİR DAHA BÖYLE SAÇMALIKLAR YAPARSAN, İLK POLİS ARABASINI GÖRDÜĞÜMDE SENİ SUYA ATARIM!

BU ARADA BEN DE YARIN YETKİLİLERLE İŞİMİ HALLEDERİM... BURADAN EN KISA ZAMANDA GİTMEK ZORUNDAYIZ...

SAHİ! SİZ NE ARIYORSUNUZ BURADA? GEZMEYE GELMEDİNİZ HERHALDE?
YOK CANIM...

BURAYA YERLEŞİP İNCİ AVCILIĞI YAPMAYA GELDİM! YILDA ÜÇ MİLYON DOLARLIK İŞ. GUDAD DEL MAR'DAN GEÇEN BİR AMERİKALIDAN KUMARDA KAZANDIM...
!?

EL LOBO'YU SABAHA KADAR SORU YAĞMURUNA TUTTULAR...
EVRAKLAR KURALLARA UYGUN GÖRÜNÜYOR...
CORMORAN
İŞYERİNİN ADI...: KAYITLAR... İŞLETME SÖZLEŞMELERİ... OHOO ŞUNA BAKSANA, EL LOBO SEN GERÇEKTEN ZENGİNMİŞSİN!..
...PEKİ ADAM BU SERVETİ KUMARDA KAPTIRINCA FITTIRMADI MI?
YO! ERTESİ GÜN CORONADO'DA BİR BAR KAZANDI... SEVİNÇLİYDİ.. İSTİRİDYE İŞLETMECİLİĞİ YÜZÜNE BİLE BAKASI GELMİYORDU...
PEKÂLÂ! YİNE DE İYİ OLMUŞ!.. ŞİMDİ YAPACAK BAŞKA İŞİMİZ OLMADIĞINA GÖRE...
POLİSLE İŞİMİ HALLEDİNCE, SENİ İNCİ ARASINA GÖTÜRÜRÜZ... CİN, TRAŞ MAKİNAMI VERSENE.
TANIKLAR, KAVGANIN DENİZCİLER TARAFINDAN ÇIKARILDIĞINI SÖYLÜYOR. HASARI NSA GEMİSİ ÖDEYECEK DEMEKTİR.
ŞU İKİ ZIPIRI HEMEN BURADAN UZAKLAŞTIRACAĞINIZA SÖZ VERDİĞİNİZE GÖRE, DOSYASINI KAPATIYORUZ... YANLIŞ ANLAMANIZI İSTEMEM. ARAMIZDAN BÖYLE SÖZ ETMEK İSTEMEZDİK...
ÖNEMLİ DEĞİL. SAĞOLUN
PATRONUN KAVGAYA SİNİRLİ DİYE HERŞEYİ ANLATAMADIM.

BERNARD GELİYOR, SUS ARTIK!.. HEM KUŞKULARIN BOŞUNADIR BELKİ...
KEŞKE ÖYLE OLSAYDI!..
NE HABER? TAMAM MI? POLİS BEYLER MEMNUN KALDILAR MI?
EVET, HEMEN DEMİR ALMAMIZ GEREKİYOR. BAK-SANA SEN KONUYU HAFİFE ALIYORSUN GALİBA
SENİN KAVGACILIĞIN YÜZÜNDEN TÜM LİMANLARIN GEMİME KAPANMASINI İSTEMİYORUM, TAMAM MI?
ŞEY... ÜZGÜNÜM. HAKLISIN. KAFASIZIN BİRİYİM BEN.
ALDIRMA, HER ŞEY DÜZELİR! SOMURTUP DURMASANA YAHU!
HERKES İŞBAŞINA, DEMİR ALIYORUM...
DİLİNİ Mİ YUTTUN BARNEY... POLİSCİLİK OYNAYACAK BEN DEĞİLİM, NEYSE..
HAYALLAH! ŞAŞIRDIM KALDIM!.. BERNARD ARKADAŞIMSA EL LOBO DA ÖYLE. İKİSİNDEN DE VAZ GEÇEMEM...
BU SIRADA, HAYLİ UZAKTA, BİRİ BARNEY JORDAN'IN KAYGILARINI DOĞRULUYORDU...
NE DİYORUM, O HAYDUT HERİFİ TANIYORUM! YALNIZ GELMEZ... AMA O DA, HAYDUTLARI DA BU ADAYA ADIM ATAMAYACAKLAR, TAMAM MI!
SUREÇEK

ce doyurduktan sonra piposunu ağzına yerleştirdi. Gazetesini açıp büyük bir keyifle okumaya başladı.

KAPLAN Polis, pencereden dışarıya göz attığında yaşlı serserinin hâlâ orda oturduğunu gördü. Ama hiç kuşkulanmadı. Herhalde bir deli, ya da dilenci diye düşündü.

Kaplan, Çimenkıyı'dan bir şey çıkmayacağını anlamıştı. Bütün umudu (Yoloğlu), (Yolcugil) ve (Yolyapan)'da kalmıştı. Bulunan kâğıtta yazılı olan (Yol), bunlardan biri olmalıydı. "İyi ki o çocuklar bu kâğıt parçalarını görmediler" diye kendi kendine sevindi. Safkan'ın onları Tombik'e gösterdiğini bilse aklını oynatırdı.

Bisikletini dışarı çıkardı. Yaşlı serseriye aldırmadan pedala basıp rüzgâr gibi uzaklaştı.

Tombik onu izlemek olanağından yoksun kalmıştı. Zamanını değerlendirip hemen Tomruk Çavuş'la görüşmeliydi.

Kaplan Polis, önce Yoloğlu'lara uğradı. Orda sadece bir ana-kız'ın oturduğunu görünce üzerinde durmadı.

Ordan Yolcugil'e gitti. İlk gözüne çarpan, kapıdaki bir çift kız bisikletiydi. Yonca ile Sumru, bahçe kapısından bisikletlere doğru geliyorlardı.

"Günaydın Bay Kaplan!" dedi Yonca. "Satılık ayakkabı var, ister misiniz?"

Ayakkabı yığınına nefretle bakarak; "Nerden aldınız onları?" dedi Kaplan.

"Bayan Yolcugil'den. Yardım satışı yapacağız. Sizin de eski büyük ayakkabılarınızı satın alırız."

"Bayan Yolcugil bunları bize armağan etti," dedi Sumru.

Bu baş belâsı çocuklar aynı izleri sürüyorlardı. Üstelik de bir tur fark atmışlardı. Bayan Yolcugil'le konuşmaktan vazgeçti. Çocukların bisiklet sepetlerine doldurdukları ayakkabılara kıskanarak baktı.

"Merak etmeyin Bay Kaplan, bunların içinde kırk numaradan büyük ayakkabı yok."

(Yol) şifresini nerden öğrenmişti bu çocuklar? Acaba Safkan denen sersem bunlara o kâğıt parçalarını göstermiş miydi?

Yolyapan'lara gitti. Kendi bisikletini yerleştirirken, duvara dayalı iki erkek bisikleti ilişti gözüne. Ertek ile Sungu oradaydı. Küçük evin önünde sözde top oynuyorlardı. Bir anda top bahçeye fırladı. İki çocuk içeriye daldılar. Kapısı ardına kadar açık salonda yaşlı bir kadın oturuyordu.

Ertek nezaketle sordu:

"Özür dileriz, topumuz bahçenize kaçtı. Alabilir miyiz?"

"Elbette çocuklar! Yalnız sizden bir ricam var. Yerimden güçlükle kalkıyorum. Sütçü kapıda şişeyi bırakmıştır. Lütfen onu da getiriverin."

Çocuklar koşup getirdiler.

"Buzdolabına koyuverin!.. Hah... Sağolun!"

Ertek etrafa bir göz attı. Askıda büyük bir gemici şapkası ile kocaman bir yağmurluk duruyordu.

"Ne kadar büyük bir yağmurluk bu."

"Oğlumun. İri yapılıdır. Ama çok terbiyeli ve iyi kalplidir."

"Herhalde ayakları da çok büyük. Kırkbeş numara mı giyiyor?"

"Daha çık, daha! Bakın, şu rafta bir çift botu var. Sakın şaşırmayın!"

Gerçekten şaşırtıcıydı. Çünkü botlar otuzsekiz numaradan fazla değildi Ertek'inkiler kadar.

"Bunlar oğlunuzun ayakkabıları mı?"

"Evet, ailemizde herkesin elleri ve ayakları küçüktür. Bakın benimkilere..."

Hırsızın burada olamayacağı açıkça ortaya çıkmıştı. Bu sırada dışardan bir ses işitildi:

"Hey, büyükanne! Ekmek geldi!"

Sungu kendi kendine "Hay Allah, şu kasıntı Ekmekçi'den bir türlü kurtulamayacağız..." diye söylendi.

Yaşlı kadın; "Bir tane istiyorum evlât" dedi. "Oraya dolabın içine koyuver."

Ekmekçi, sepetinden bir ekmek çıkardı. İki çocuğu görünce cakayla gülümsedi:

"İşte yine buluştuk. Büyükannenin elini öpmeye mi geldiniz?"

Ekmeği büfenin rafına ustalıkla fırlattı. Sepetini alıp ayaklarının üstünde sekerek ıslık çala çala uzaklaştı. Yaşlı kadın arkasına yaslanarak:

"Şimdi gidip topunuzu arayın. Sütün ve ekmeğim geldi, rahat rahat uyuyabilirim."

Otlar arasında topu buldular. Ertek sokağa doğru kuvvetli bir şut çekti. Arkasından kızgın bir erkek sesi yükseldi.

"Hey, topu üzerime attınız! Kör müsünüz?"

"Eyvah, size mi çarptı Bay Kaplan," dedi Sungu üzüntüyle. "Sizin orada olduğunuzu bilmiyordum."

"Bana bakın, burda işiniz ne? Nereye gitsem, benden önce geliyorsunuz."

Kaplan Polis korkuyla dışarı fırladı...

Ertek; "Raslantı canım, aldırmayın!" diyerek, Sungu'ya pas attı. Koşarak uzaklaştılar.

Kaplan yavaş adımlarla sofanın kapısına kadar yaklaştı. İçeri bakınca yaşlı kadının uyuduğunu gördü. Askıdaki büyük yağmurluğa gözü ilişince birdenbire kafasında şimşek çaktı: **BÜYÜK YAĞMURLUK - BÜYÜK ADAM - BÜYÜK AYAKLAR: HIRSIZ!**

Biraz daha içeriye sokularak ortalığı yavaşça araştırmaya çalıştı. Ama yanlışlıkla bir faraşa basıp gürültüyle yere düştü. Yaşlı kadın birdenbire uyanıp karşısında çam yarması gibi bir adam görünce bağırmaya başladı:

"İmdaaat!.. Hırsız var!.. Hırsız!.. İmdaaat!.."

Kaplan Polis korkuyla dışarı fırladı. Kadının haykırışlarına aldırmadan bisikletine koştu. Nefes nefese pedallara basıp yıldırım hızıyla gözden kayboldu.

(Sürecek)

GÖRÜNMEYEN HIRSIZ ⑥

ENID BLYTON'un romanı

Resimler: Semih Poroy

ESKİCİ birdenbire parladı:
"Bana ne! Çek git burdan! Yoksa sen de şu yaşlı serserinin ortağı mısın?"

"Hangi yaşlı serserinin?"

"Demin kapıda ittiğin herif! Ayakları seninkiler kadar büyük."

Kaplan soğukkanlılığını bozmadan dışarı çıktı. Bunun aslını öğrenecekti. Gülmemek için kendisini zor tutan Tombik'in yanına çöktü. Ayakkabılarını çaktırmadan inceledi.

Tombik'in piposunun yanmadığını gören Kaplan, "Tütün ister misin?" diye sordu.

Ardından Ertek geldi:

"Bozuk paranız bulunur mu?"

"Hayırrr, toz ol burdan!" Bu ünlü deyimi duyan çocuklar, karşılarındakinin Kaplan Polis olduğunu kesinlikle anladılar.

Ertek'ten biraz sonra Yonca geldi:

"Tekköprü otobüsleri buradan mı kalkıyor?"

"Ben trafik polisi miyim be!" diye haykırdı Kaplan.

Kaplan kızgın ve sıkıntılı ne yapacağını düşünürken Sumru başka bir yönden koşarak geldi:

"Küçük köpeğim kayboldu. Buralarda gördünüz mü?"

"Hayır, görmedim! Görürsem, ona sıkı bir şut çekeceğim."

Panik içindeydi. Bu çocuklar niye çevresinde dolaşıyorlardı acaba? Yoksa onu tanımışlar mıydı? Yonca'nın yine yaklaştığını görünce dayanamadı, yerinden fırladı. Arkasına bakmadan hızla uzaklaştı.

-12-

Biraz eğlence...

TOMBİK, oturduğu taşın üzerinde makaraları koyverdi. Gülmekten yerlere yatıyordu. Yonca şaşkınlıkla sokuldu.

"Bir şeyiniz yok ya?"

"Hah... ha... Yok, iyiyim. Hah... Teşekkürler Yonca'cığım!"

Yonca'nın ağzı bir karış açık kaldı:

"Tombik!.. Kaplan'ı tanıdık, ama seni tanıyamadık."

"Dinle Yonca, Kaplan Polis'in şu (YOL) şifreleri üstüne bir şey bilip bilmediğini anlamak istiyorum. Onun izinden ayrılmamalıyım."

"Tamam! Onun evi karşısındaki otobüs durağında beklersin. Gazete filân okuyarak onu gözetleyebilirsin."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm."

"Henüz sokak rehberini bulamadık. Ertek öğleden sonra bir tane alacak. Sungu, telefon rehberinde işe yarayacak iki ad buldu. Biri (Yolcugil), öteki (Yoloğlu). Yolcugil'ler tepede oturuyorlar. Yoloğlu'ların evi ise size yakın."

"Yoloğlu'lardan kuşkulanmamız gereksiz. Onlar iki kadın. Yaşlı bir bayan ile genç kızı. Onlar büyük ayakkabı giyemez."

"Biz öğleden sonra Yolcugil'lere gidelim. Annem tanıyor onları."

"Anlaştık!" dedi Tombik.

Yonca koşarak köşede bekleyen arkadaşlarının yanlarına gitti.

"Tombik'ti o," dedi. "İyi ki hepimiz birden onun yanına gitmedik. Kaplan'ın bir iz üzerinde olduğunu anladı. Onu gözetleyecek. Biz de gözetleme yerine yemeğini götüreceğiz."

-13-

Çok dolu bir öğle sonrası...

YONCA durağa, elinde bir paket yiyecekle geldi. Tombik'in sırasına oturarak fısıltıyla konuştu.

"Sana nefis yiyecekler getirdim."

"Eline sağlık!"

"Ertek rehberde ev adreslerine baktı. Yol ile başlayan bir tane var; (Yolyapan). Sungu'ların evinin aşağısında."

"Sağol! Ertek, Sungu'yu alıp (Yolyapan'ı) araştırsın. Sen de Sumru ile (Yolcugil)'lere git! Orada büyük ayaklı kimse var mı öğrenin."

"Peki," dedi Yonca. "Sonra senin kulübede buluşuruz."

Tombik'in yanından sessizce ayrıldı.

Kekten kuru köfteye kadar her şeyi getirmişti Yonca. Tombik karnını iyi-

Tombik, oturduğu taşın üzerinde makaraları koyverdi...

ARMAĞAN YAĞMURU

Her hafta Kitaplar, Bisikletler, Televizyonlar, Futbol Topları dağıtıyoruz

*

"Armağan Yağmuru"nda bundan böyle 1-4 kuponlara kitap, 1-6 no'lu kuponlara futbol topu, 1-8 no'lu kuponlara bisiklet, 1-12 no'lu kuponlara da televizyon dağıtacağız.

Her **"Armağan Yağmuru"**nun dağıtımından sonra yenilerin çekilişleri için kupon no'ları yine (1)'den başlayacak ve böylece sürecek.

BU HAFTA

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1 — Mustafa Gençler (Tokat), 2 — Orsel Kamah (Kıbrıs), 3 — Nalan Akcan (Çanakkale), 4 — Bülent Özgümüş (Zonguldak), 5 — Gökhan Aytaç (İstanbul), 6 — Mengüç Tanrıseven (Edirne), 7 — Ali Pala (Muğla), 8 — Önder Demirer (Bolu), 9 — Gökhan Demirdağ (İstanbul), 10 — Can K. Erdönmez (İstanbul), 11 — Yusuf Bozkurt (Hatay), 12 — Umut Olgun (İstanbul), 13 — Şener Camcı (Kayseri), 14 — Naim Yılmaz (Bolu), 15 — Ali Köse (Isparta), 16 — Dinçer Yalçın (İstanbul), 17 — Mehmet Şahik (Elbistan), 18 — Kâzım Çağatay Karakuş (Kdz. Ereğli), 19 — Hasan Yener (İzmir), 20 — Filiz Düzelli (Denizli), 21 — Ömer Gündoğdu (Trabzon), 22 — Çiğdem Aynur (İstanbul), 23 — Osman Taşdelen (Antalya), 24 — Yakup Yazgan (Aydın), 25 — Rafet Can (Balıkesir).

BİR HİKÂYE YAZALIM Ödüllü Yarışma

BİRİNCİSİ

ÇALIŞMAK

METİN ile Aydın isimli iki kardeştiler. İlkokul 5. sınıfta okuyorlardı. Çünkü, Metin geçen sene sınıfta kalmıştı. Aydın ile aralarında bir yaş fark vardı.

Metin yine ders çalışmamaya devam ediyordu. Her zaman oyun oynar, hiç ödevlerini yapmazdı.

AYDIN ise, öğretmeninin verdiği ödevleri günü gününe yapardı. Öğretmeni, annesi ve babası Aydın'la övünürlerdi. Metin'e de acırlardı. "Çalış" diyorlardı Metin'e hep. Ama bu uyarılara Metin hiç aldırış etmiyor, bu sözler Metin'in bir kulağından giriyor, öbüründen çıkıyordu.

Karne almalarına bir aydan daha az bir süre kalmıştı. Metin'in sınıf içindeki durumu çok kötüydü. Aldığı notlar "üç"ü geçmezdi. Aydın'ın ise hepsi "beş"ti.

NİHAYET, okulun bitme günü geldi çattı. Öğretmen ilk önce karneyi Aydın'a verdi. Aydın sınıf birincisi olmuştu. Hepsi "PEKİYİ". Metin'in yüzü gülmüyordu. Çünkü 4 dersten sınıfta kalmıştı.

Tatilde denize gittiler. Aydın bir ders yılının yorgunluğunu atarken, Metin kaldığı derslere çalışıyordu. İçinden hep kendine kızıyor, "Eğer öğretmenimin uyarılarını dinleseydim, bütün bunlar başıma gelmeyecekti" diyordu.

SONUNDA Metin de kaldığı derslerden sınava girerek bu dersleri başarı ile geçti. Artık kardeşi Aydın'la ikisi birer "ortaokul" öğrencisiydiler. Zaten güzel ve doğru bir söz vardır:

"Çalışan her zaman kazanacaktır."

Soner ÜNVER (Ankara)

BU SEZON İZLEYECEĞİMİZ

YENİ FİLMLER-2

Çocuk oyuncu Rick Schroder'in yeni filmi de bu sezon gösteriliyor...

GEÇEN sayı yeni mevsimve izleyeceğimiz bilim-kurgu filmlerini tanıtmıştık. Bu hafta da 1981-82 sinema sezonunda gösterilecek serüven filmleri ile ilgili bilgi sunuyoruz.

"Jaws", geçen mevsimin en çok gelir getiren filmiydi. Turistik kıyı kasabası halkını tir tir titreten dev köpekbalığının hikâyesi **Peter Benchley**'in romanından sinemaya uyarlanmıştı. Bütün dünyada olağanüstü ilgi görmesi üzerine birbiri arkasına iki film daha çevrildi: **"Jaws-II"** de, ilk filmdeki üç başarılı oyuncudan yalnız biri, **Roy Scheider** (şerif) var. İtalyan yönetmeni **Enzo Castellari**'nin **"Son Jaws"**ında ise **James Franciscus** oynuyor.

Vaktiyle **"Vahşi Kahraman"** adlı başarılı bir film görmüştük. (Asıl adıyla "A Man Called Horse - Beygir Denilen Adam"). Kızılderililer arasına düşen İngiliz soylusu **Lord John Morgan** rolünü **Richard Harris** canlandırmıştı. Bu kez filmin devamını **"Vahşi Kahraman'ın Dönüşü"**nde izleyeceğiz. **Richard Harris**, yine 1825 yılında Sioux kabilesinde geçirdiği tüyler ürpertici serüvenleri sergileyecek.

Türkiye'de **"General Patton"** ve **"Maymunlar Cehennemi"** filmleriyle tanınan yönetmen **Franklin Schaffner**, son filmiyle perdelerimize geliyor. Ölüm Piramidi - **The Sphinx"**, adından anlaşılacağı gibi Mısır'da geçen bir hikâye. Çok zengin dekorlar içinde çevrilen bu gösterişli filmde başrolü Fransız oyuncusu **Maurice Ronet** oynuyor.

Yönetmen **Andrew McLaglen**'in **"Deniz Kurtları"** filminde iki usta oyuncuyu, **Gregory Peck** ile **David Niven**'i beğeniyle izleyeceğiz. Yanlarında **Roger Moore** da var.

Yakınlarda ölen İngiliz güldürü sanatçısı **Peter Sellers**, son filmlerinden **"Pembe Panter'in İntikamı"** ile karşımıza çıkacak. Yönetmeni deneyli bir gülmece ustası, **Blake Edwards**.

Geçen yıl **"Şampiyon"** adlı filmde sekiz yaşındaki **Ricky Schroder**, bütün İstanbul'u ağlatmıştı. Arkasından **"Küçük Lord"** ile ona tekrar hayran kaldık. Bu mevsim, adına çok yakışan "Harika Çocuk" adlı filmle kalplerimizi kazanacak.

James Bond rolünde oynadıktan sonra, Roger Moore en çok aranan oyunculardan biri oldu.

Köpek balıklarının bir plaja saldırısını anlatan "Jaws", son yılların en çok para getiren filmlerinden biri...

«AT» FİLMİNİN KÜÇÜK YILDIZI TRAFİK KAZASINDA ÖLDÜ

Bundan tam 3 hafta önce idi. "At" filminin setini izlemek için profesyonel oyuncular yerine 4 tane çocuk vardı. Bunlardan biri de Murat Kıvırcık idi. 19 Eylül 1981 günü arkadaşları ile birlikte oynarken elim bir trafik kazası sonucu hayata gözlerini kapadı. Bu haber onu tanıyan tanımayan herkesi üzüntüye boğdu.

DR. CÜNEYT ARKIN
CİLT HASTALIKLARI

İNSANLAR denizi de severler, güneşi de. Düşünün, sonbaharı ve ilkbaharı da katarsanız güneşli tümüyle gördüğümüz ayların ve günlerin sayısı epeyi azdır. O yüzden olacak, yaz gelir gelmez güneşten olabildiğince yararlanmanın yollarını arar insanoğlu.

Yaz günlerinde vücudumuz terler, bilirsiniz bunu. Bu nedenle derimizin asit durumu değişikliğe uğrar. Mantar denilen hastalığa yol açan, işte bu asitsel durum değişikliğidir.

BAZI insan yapısı ısı farklılıklarına karşı kolay uyum sağlayamaz. Bundan ötürü, vücutlarında kaşıntı, kabarık derisel belirtiler oluşur. Bunlar arasında dudak şişmesi önde gelir. Gözler de şişer bazan. Bazılarında ise, nefes darlığı ile kendini belirler. Bu kişilere tıp dilinde "alerjik yapılı" denir. Bunların dikkat edecekleri nokta, sıcaktan soğuğa, soğuktan sıcağa birden çıkmamalarıdır. Güneşe de, denize de yavaştan yavaşa girmelidirler.

Güneş yanıkları bazı durumlar birinci, bazı durumlarda ikinci derecede yanıklara neden olur. Güneş yanıklarının iyileştirilmesi türlü güçlükler yaratabilir. Halk arasında bilinen yoğurt, dişmacunu gibi şeylerle güneş yanıkları iyileştirilmez, bunu unutmayın.

Bir hekime gidinceye dek, bu tür yanıklar bademyağı, kakao yağı gibi yağlar sürülerek ilerleme durdurulmalıdır.

PUL

Burada gördüğümüz oyun, sessizce bir zaman öldürme aracıdır; bu pul, 1939'da ABD'de, Amerikalıların ulusal oyunu beyzbolun Amerika'ya girişinin yüzüncü yılının anısına basıldı. Unlü beyzbolcular ABD'nin ulusal kahramanlarıdır. Beyzbolün kökeni eski bir Ingiliz halk oyunu olan kriket'den gelmedir.

*

HAFİYE 99

KİTAP

"KÖROĞLU" - Hasan Yigit'in derlemesi - Oda Çocuk Kitapları - Resimli, 96 sayfa, 60 lira.

BOLU'da beyin gözlerine mil çekip kör ettiği bir adamın oğlu dağa çıkar, zamanla "Köroğlu" olarak ün kazanır, nam salar... Öyküsü önce efsane olur. Zamanla çeşitli yazarlar, "Köroğlu"nu ele alır, tekrar tekrar yazarlar. "Köroğlu" taş baskısı kitaplardan, yıllar süren incelemelere kadar çeşitli şekillerde ele alınır

Bu yıl iki "Köroğlu" kitabı çıktı. Birinde **Hüseyin Beyaz**, 32 yıllık bir incelemenin sonunda "Köroğlu-Antep Rivayeti"ni anlatıyor. **Hasan Yigit** de onun yaşamını özetledi.

PLÂK

Er Mektubu

Müzik dünyamızda yerini aldığından bu yana, **İlhan İrem**'de hiçbir değişiklik yok. Başkalarına hiç benzemeyen (Ama her zaman kendisine benzemekten de bir türlü yakasını kurtaramayan) bir düzenleme, yorum ve seslendirme ile yeni 45'liği "Er Mektubu Görülmüştür"de belirgin bir çıkış yok. Kendini yenilemekten çok uzak.

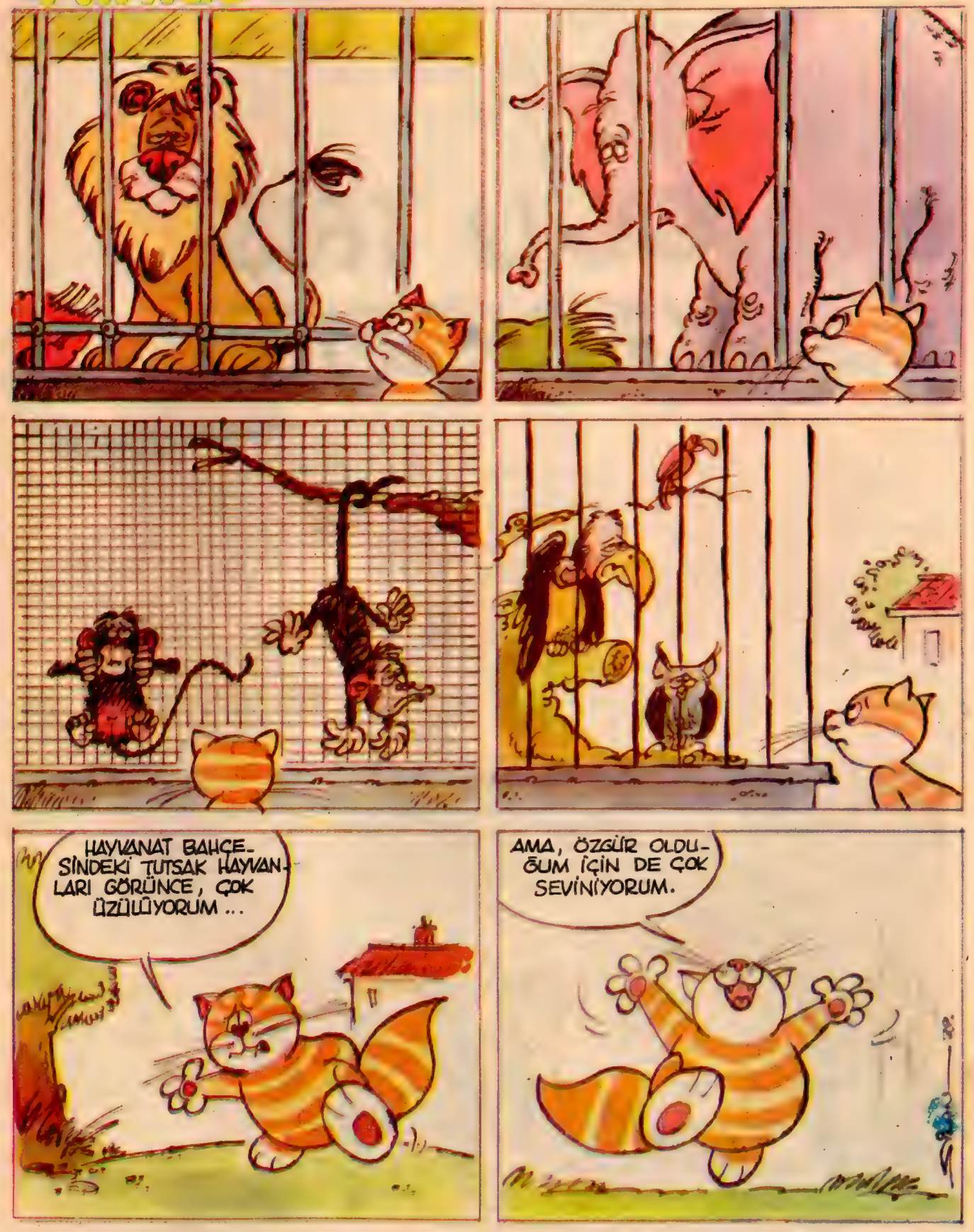
HAYVANAT BAHÇESİNDEKİ TUTSAK HAYVANLARI GÖRÜNCE, ÇOK ÜZÜLÜYORUM...
AMA, ÖZGÜR OLDUĞUM İÇİN DE ÇOK SEVİNİYORUM.

OKTAY AKBAL'ın
Bir Hikâyesi

SON TAŞ KAVGASI

Resimler: Gülçin LEVENT

BAHÇE duvarlarımız bitişikti. Arka pencereler birbirine bakardı. Okullarımız da ayrıydı Bizimki caddeye daha yakındı, onlarınki ise arka mahallede eski bir yapı. Sokakta karşılaştığımızda kötü kötü bakardık birbirimize. Sinemada rastlaştık mı bir itişme kakışma başlardı. Hele tek başına bizden birini yakalamasınlar, iyi bir dayak atarlardı. Ama ben ne o okula, ne bu okula gidiyordum, benim okulum büsbütün başkaydı. Yalnızca bu sokağın çocuğuydum, istesem de istemesem de bir yandandım.

Surların dibinde boş bir arsa vardı. İki de dut ağacı... Kimindi burası? Onların mı, bizim mi? Zaman zaman onlar, zaman zaman biz egemen olurduk buraya. Taşlar dizerdik, onların gelebileceği yolu kapatırdık. Bir de bakardık taşları almışlar bizim yana dizmişler. Gece vakti gizlice çalışır taşları eski yerine sıralardık. Kar yağdı mı bir kar kavgası başlardı. Tatil günlerinde büsbütün işler büyürdü. Kar topunun içine taş konurdu, toplar ağırlaşırdı. Kime gelirse fena sersemlerdi. Hiç hoşuma gitmezdi bu savaş hali, bu sürekli çatışma, hele hele zorunlu olarak bir yanda yer almak...

Gece vakti gizlice çalışır taşları arsadaki yerine taşırdık...

BENİM okulum Kumkapı'daydı, bir Fransız okuluydu. Koskoca bir yokuşu tırmanırdık saat dörtten sonra. Bir arkadaşım vardı Fatih'te oturan, birlikte yürüdük. Ben Şehzadebaşı'nda ayrılırdım. Ertesi sabah Çinili fırının önünde beklerdim yolunu, birlikte inerdik yokuşu. Kardeş gibiydik Halûk'la... Bir akşam okuldan çıkmış geliyorduk. Beyazıt'ta arkamızdan biri seslendi, "Halûk" diye. Döndük, arka mahalleden Naim adlı bir çocuktu bize doğru koşa koşa gelen. Hemen arkadaşımın arkasına gizlendim. Bir düşmandı yaklaşan. Ya kafama bir şey vurursa, ya taş atarsa, ya çelme takarsa!.. Naim geldi, elini uzattı. Halûk tanıttı beni. Birlikte yürümeye başladık. Her an tetikteydim. Halûk bu garip durumu anladı. Ne yapacağını şaşırdı. Naim gördüğü bir filmi anlatıyordu. Amerika'daki yoksul sokaklarda çocukların kavgası varmış filmde... "Bizde de böyle kavgalar var" dedi. Bana baktı sonra. Bir şey sorar gibi...

Yürüdük. Yol başına gelince elini uzattı. O kendi yoluna, ben kendi yoluma gidecektim. Bu akşam yine arsayı ele geçirme kavgası vardı. Beni de çağırmıştı bizim sokağın elebaşısı Ali... Gitmesem düşman bileceklerdi. Naim bir şeyler anlatmak istemişti, ama ne? Bir de onunla konuşsam, tamamdı. Bizimkiler bir duyarlarsa başıma neler gelmezdi! Eve gittim, pencere önüne oturdum, arka mahallenin bahçelerine bakmaya başladım. Bir birikme vardı orda.

Naim yere düşmüştü, bizden biri sopasını kaldırıp ona saldırdı...

Bir gidiş geliş, bir canlılık. Ne var, ne oluyor? Bahçeye indim, komşu bahçeye en yakın erik ağacına çıktım, burdan her yer görülüyordu, hem de dallar beni saklıyordu. Savaştaydım sanki, casusluk yapıyordum, düşmanın planlarını önceden görmek, anlamak, ona göre önlem almak...

İRİ sopalar vardı yerde; arka mahallenin elebaşısı Hasan, çevresindeki sekiz-on çocuğa bir bir dağıtıyordu sopaları. Bir de bez torbalar vardı, yüklü ve ağır... Bunların içinde de iri taşlar olmalıydı. Tam savaş hazırlığı!.. Hemen haber vermeli bizimkilere. Birden dayandığım dal koptu. Büyük bir gürültü çıktı. Komşu çetenin bütün gözleri bana çevrildi: "Casus var, casus." Bir taş yağmuru başladı. Küfürler, bağırmalar. Nerdeyse yüksek duvara tırmanıp beni yakalamaya gelecekler. Kendimi yere bıraktım. Koşa koşa sokağa fırladım. Bizimkiler cami avlusundaydılar. Burası kesinlikle bizim alanımızdı. Çift kale oynuyorlar... Anlattım durumu. Oracıktaki taşlar toplandı, dallar sopa haline getirildi, arsamıza 'marş marş'la bir koşu başladı.

Kendimi kaptırmıştım. Hoşuma gitmiyordu kavga dövüş, ama bir film çeviriyor gibiydim. Hilâl sinemasında 'Binbir Tehlike Adası'nı görmüştüm o günlerde... Küçük bir vahşi adada iki grup vardı, iyiler-kötüler... Birinci kaptan bir yanda, ikinci kaptan öte yandaydı, geminin tayfaları ikiye ayrılmışlardı. Amaç, o adadaki gizli defineyi elde etmekti. Bir de yerliler vardı adada, o gizli definenin gerçek sahipleri. Yılanlar, vahşi hayvanlar, türlü tehlikeler... Kendimi böyle bir filmde sanıyordum işte...

ARSAYA biz önden, onlar arkadan girdiler. İlk atışı biz yaptık, Ali koca bir taşı fırlattı, tam vuruş, Hasan'ın kafası yarıldı, kan akmaya başladı. Bu kez onlar torbalarındaki bütün taşları fırlatmaya başladılar. Bir tanesi dizime çarptı, kendimi duvarın oyuğuna attım. Ben taş atamıyorum, elim varmıyor, ya gidip de birinin gözünü çıkarırsa, burnunu kanatırsa! Kaçmalı! Kaçmalı mı? Ayıp, çirkin! Arkadaşlarını bırakmak! Arkadaşlar mı? Karşımdakiler arkadaş değil mi? Ali de, Hasan da, Naim de, ötekiler de benim yaşımda, az çok aynı sınıflarda çocuklar, gerçek bir arkadaşlık zaten yok ki! Hiçbiriyle yok! Öyleyse bana ne, ne diye bu kanlı işe bulaşmalı? Böyle düşünceler geçti kafamdan... Derken Naim'i gördüm, yere düşmüş, bizden biri sopasını kaldırıp ona saldırdı. Ne oluyor, niye bu düşmanlık, bir oyunsa, tadı kaçtı bu oyunun... Sopayı vurdu vuracak, koştum, atıldım bizimkinin üstüne, eline vurdum tüm gücümle. Sopa düştü, ama tuhaf bir şey oldu bu kez, yerden kalkan Naim bana bir tekme savurdu. Anlayamamıştı benim davranışımı... İki büklüm yere çöktüm. Başka biri de gelip omuzuma bir sopa indirdi. Derken bağrışmalar, koşuşmalar oldu, insanlar geldiler, kaçan kaçana...

ERİK ağacının dibinde buldum kendimi. Dizim kanıyordu, baştan başa çizilmişti. Bir karabasandan çıkmış gibiydim. Annem tentürdiyot sürüyordu, bağırıp çağırıyordu bir yandan da... Bir iki gün okula gitmedim. Ne bizim çetenin, ne düşman çetenin çocuklarını göremedim. Karakoldan bir polis gelmiş, evleri dolaşmış, bir daha böyle kanlı kavgalar görülürse elebaşıları alıp götüreceğini bildirmiş. Bir daha taş kavgası olmadı iki sokak arasında. Ne var ki yıllar geçti hepimiz büyüdük, yine de yolda, sokakta karşılaştıkça birbirimize düşman gibi baktık hep.

Böyledir savaşlar!.. Anlamsız, gereksiz nedenlere dayanır. İncir çekirdeği doldurmaz çoğu kez düşmanlıklar. Oyun derken, iş oyun olmaktan çıkıverir. İnsan elinde olmadan kaptırır kendini. İyisi mi hep aklı kullanmak, duygusal itilmelerden, yanlış koşullandırmalardan kendimizi kurtarmak gerekir. Ben yaşam boyu girdiğim ilk ve son taş kavgasından bu dersi aldım işte...

ÇOCUKLAR DA BÜYÜR

Okula giden çocuklar
Yeni fışkıran ince fidan
Hepsi de gül tomurcuğu
Ekmek, peynir, süt gibi
Hem macun, hem oyun
Hem sevgi ister.

Okula giden çocuklar
Kedere, korkuya, geceye karşı
Sevgi için, ışık için
Gün gelir hepsi de büyür.

NECATİ YILDIRIM

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR

SAYI: 30

Genç gazeteciler! «Yeni Gazete»ye, çevrenizi çevrenizdeki ilginç olay ve kişileri anlatan yazı ve fotoğraflarınızı bekliyoruz.

YENİ GAZETE

DÜNYADAN ● YURDUMUZDAN ● ÇEVREMİZDEN

Genç gazeteciler! İki adet fotoğraf göndererek «Genç Gazeteci» belgenizi alabilirsinizi.

Kazada Kopan Kulaklarını Hastaneye Getirerek Diktirdi

NİĞDE'nin Aksaray ilçesi yakınlarında traktörün altında kalan bir kadının kopan iki kulağı yerine dikildi.

Topakkaya kasabası yakınlarında ilçeden köye dönmekte olan traktörün çamurluğunda oturan Nevriye Baştuğ, dengesini kaybederek tekerlerin önüne yuvarlandı.

Traktörün römorkunun tekerleri, Nevriye Baştuğ'un başının üzerinden geçerek iki kulağının da kopmasına neden oldu. Olaydan sonra kopan kulaklarını bir gazete kâğıdına saran Nevriye Baştuğ, Aksaray Hastanesi'ne geldi ve hemen ameliyata alındı. Operatör Doktor İsmail Başaran tarafından **gerçekleştilen ameliyat sonrası** genç kadının kulakları eski haline getirildi. Operatör Doktor İsmail Başaran ameliyattan sonra, **"Yaptığım operasyon güç bir şey değil. Böyle bir durumda kalarak herhangi bir uzvu kopan kişiler paniğe kapılmadan derhal hastaneye gelirlerse, kaybettikleri organlarını tekrar kazanabilirler"** dedi.

TÜRKİYE'DE 10 KİŞİYE BİR OTOMOBİL DÜŞÜYOR

Dünyanın en kalabalık ülkelerinden biri olan Amerika'da ise, 2 kişiye bir otomobil düşüyor...

TÜRKİYE'de 126 kişiye bir otomobil düşerken, Yunanistan'da 26 kişiye bir otomobil düşmektedir. Dünya otomobil istatistiklerine göre, "Avrupa devletleri içerisinde en fazla otomobile sahip bulunan ülke F.Almanya'dır. F.Almanya'da hafen 18 milyon otomobil bulunduğu" saptanmıştır.

F.Almanya'yı 15 milyon otomobil ile İtalya izlemektedir. İtalya'da 3 kişiye bir otomobil düştüğü belirlenmiştir.

Avrupa'da otomobil başına düşen kişi sıralamasında ise, Lüksemburg birinci sırada bulunmaktadır. Lüksemburg'da 155 bin otomobil bulunduğu ve otomobil başına 2.7 kişi düştüğü yapılan araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır.

Avrupa ülkeleri ise, Romanya ve Malta olarak belirlenmiştir.

Otomobil istatistiklerine göre, "Dünyada halen 320 milyon otomobil bulunmaktadır. Dünya ülkeleri arasında en fazla otomobile Amerika sahiptir. Amerika Birleşik Devletleri'nde, 110 milyon otomobil bulunduğu ve 2 kişiye bir otomobil düştüğü" belirlenmiştir.

Otomobil üretiminde birçok dünya ülkesini geride bırakan ve otomobil piyasasını büyük çapta eline geçiren Japonya'da ise, 19 milyon otomobil bulunduğu ve 7 kişiye bir otomobil düştüğü yapılan araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır

SÜPÜRGE, EVLERİN DEMİRBAŞI OLMA NİTELİĞİNİ SÜRDÜRÜYOR

ÇOK SICAK YEMEK VE ÇAY, KANSER YAPIYOR

ATATÜRK Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Mehmet Özdemir, "Sıcak çay içenlerde yemek borusu kanserlerine çok rastlandığını" öne sürmüş, Doğu Anadolu bölgesinde "özef agus kanse i"nin oldukça çok görüldüğünü söylemiştir.

Prof. Dr. Mehmet Özdemir, "Doğu Anadolu bölgesinde oldukça sıcak yemek yenildiğini ve ocaktan kaldırılan çayın, hemen içildiğini" hatırlatarak, bu "sıcak çay içmenin ve çok sıcak yemek yemenin özef agus (yemek borusu) kanserine yol açtığını" bildirmiştir.

HANIMLAR, ata yadigârı süpürgeden bir türlü vazgeçemiyorlar. Bu nedenle Beyazıt'taki Süpürgeciler Çarşısı alıcılarla dolup taşıyor.

İskanbul'un merkezî yerlerinden biri olan Beyazıt'ta, Ordu Caddesi üzerinde, kapıları, pencereleri, önünde yığın yığın süpürgeleri ve çalışanlarıyla eskiyi anımsatan bir han var: Hasanpaşa Hanı... Bu Osmanlı yapısı han, aile'eri ile birlikte 400 kişilik süpürge satıcısını geçindiriyor.

Aylık kirası 5 bin ile 7 bin arası kirası olan bir dükkânı, birkaç esnaf ortaklaşa tutuyor.

Hasanpaşa Hanı'nın en eski esnaflarından biri olan **Fethi Ahmet Kaya**, süpürgeciliği şöyle anlattı:

"Süpürgecilik işi bu handa çok eskilere dayanır. Ben 40 yıldır burada bu işi yapıyorum. Fakat ne zaman kurulduğunu hatırlamıyorum."

Hasanpaşa Hanı'nda satılan süpürgeler, Kırklareli, Adapazarı ve Edirne'den geliyor. Süpürgelerin, süpürme işlevini gören saçak kısımlarının makasla düzeltilmesi ve orta kısımlarının iplikle dikilmesini Hasanpaşa esnafı yapıyor.

Fiyat artışlarından süpürge de nasibini aldı... 10 yıl önce 7.5-10 lira olan bir süpürge, şimdi 175-250 liraya satılıyor.

İstanbul ve Gaziantep, Diyarbakır, Urfa, Mardin gibi Doğu illerimizin süpürge ihtiyacını kendilerinin karşıladığını söyleyen satıcı **Mehmet Aksoy**, süpürge satışları için şöyle dedi:

"150-180 lira olan süpürgelerden her esnaf günde ortalama 15-20 tane satabiliyor. Ayrıca, yine bu Doğu illerinin belediyelerine de, açık artırma usulüyle, "çalı süpürgesi" satıyoruz. Bir süpürgenin satış fiyatı nakliye masrafı bize ait olmak üzere, gideceği yerin uzaklığına göre, 15-20 lira arasında değişiyor."

YURT DIŞINA SÜPÜRGE SATIYORUZ

Süpürgecilerimiz Almanya, Avustralya ve Arap ülkelerine yılda ortalama 20 bin adet süpürge ihraç etmek suretiyle dışsatım seferberliğine katılıyorlar.

BAYINDIR BARAJI'NDA ÖLÜM TEHLİKESİ VAR

Uyarıcı levhaların olmayışı yüzünden bir çok kişinin hayatı tehlikede

Genç Gazeteci Esen Karamürsel yazıyor

YAZIN sıcak ve bunaltıcı günlerinde serinlemek isteyen çok sayıda çocuk ve genç, Bayındır Barajı'nın sularında yüzmektedir. Uyarıcı levhalarda da yazdığı gibi barajın dibi sazlık ve bataklıktır. Ayrıca derin kuyular da vardır. Bu yüzden şimdiye kadar 40'a yakın kişi boğulmuştur. Her yıl artan boğulma olaylarına karşın barajda yüzenlerin sayısında bir değişiklik olmamıştır. Halen barajın yanındaki bekçi kulübesi de boş durmaktadır.

Çevre sakinlerinin yetkililerden ricası, bu kulübeye bir görevli koymaları ve yüzmek isteyen gençler için barajın yanındaki yüzme havuzunun halka açık ve parasız olmasıdır.

HİNDİSTAN'DAKİ ULUSLARARASI RESİM YARIŞMASI'NDA, TÜRK ÇOCUKLARI ÖDÜL ALDILAR

160 bin resim arasından yapılan seçmede, Türk çocukları 15 ödül kazandılar... Aynı yarışmaya, 72 ülkenin çocukları katıldı...

Hindistan'da her yıl geleneksel olarak düzenlenen **"Uluslararası Shankar Çocuk Resmi Yarışması"**nda Türk çocukları 15 ödül kazandılar.

72 ülkeye mensup 16 yaşından küçük çocukların katıldığı yarışmada yer alan 160 bin resim arasından derece alan Türk çocuklarının adları şöyle:

"Sıla Arıcı, Ülkü Sağnak, Deniz İbars, Aslı Sinman, Aylin Tontu, Nilüfer Arık, Semih Araştıncıgil, Abdullah Sırt, Funda Taylan, Gökşenin Tümer, Hatice İğci, Alpay Hakgör, Aysun Erasian, Gökhan Öztütüncü, Nurmet Eser."

İstanbul'un 15 Yüzyıllık Geçmişi Olan Surları Kaderlerine Bırakıldı

Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu'nun, kentin tarihî ve doğal güzelliklerini koruma amacı güden Genel Müdürü Çelik Gülersoy, **"İstanbul'un surları, bunları korumak ve restore etmek isteyenleri ürkütüyor"** diyor, ekliyor:

"Surlar, kilometrelerce uzanan, hendekleri, kuleleri, çeşitli girinti ve çıkıntılarıyla kentin tüm çevresine yayılmış görkemli tarihî eserlerdir. Üstelik bunlar, askeri eserlerdir. Çok sayıda yurttaş sur diplerine, oyuklarına ev yaparak buralara yerleşmiş durumdadır. Kim, nasıl izin vermiştir de, bu kişiler sur kenarına vatıkları gecekondulara tapu alabilmişlerdir? Şimdi birisi kalksa da, askeri bir birliğin ortasına, kenarına ev yapsa, kim buna izin verir? Böyle bir niyete herkes güler. Oysa surlar da askeri yapılardır. Önce başıbozuk yapılaşmadan surlar kurtarılmalıdır. Bu, sanıldığı kadar kolay değildir. Kanımca birçok yerin kamulaştırılması gerekecektir. Kamulaştırma için gerekli bedeli kanaatimce hiçbir kamu kuruluşu tek başına karşılayamaz."

Gülersoy, her konu gibi tarihî eserlerin korunması konusunda da gerçekçi olmak gerektiğini vurguluyor ve **"Ne yapılabilecekse, onu yapmak, ondan başlamak gerekli"** diyor.

Surların korunması için Gülersoy'un önerileri şöyle:

"Önce, surlarla ilgili olan kamu kuruluşları sıralanmalı. Bunlar İstanbul Belediyesi, İl Özel İdaresi, Turizm ve Tanıtma Bakanlığı, Kültür Bakanlığı olabilir. Her birinin bütçelerine her yıl, surların temizlenmesi için bir ödenek koyulmalı. Böylece temizleme için gerekli fon, tek tek kuruluşlara aşırı yük bindirilmeden dağıtılmış ve yıllara bölünmüş olur. En geç 5 yıl içinde de surlar, peyderpey gecekondulardan kurtarılmalı. Ondan sonraki 5 yılda da, restorasyon için çaba harcanmalı. Restorasyon için de gene yıllara ve kurumlara bölünmüş bütçeler oluşturulmalı. Hattâ, Bizans eseri olduğu için surların onarımına kredi açabilecek, yardım edebilecek uluslararası kuruluşlardan ve Avrupa ülkelerinden de destek istenmeli, kararlı bir tutumla surlar 10 yılda İstanbul'a yeniden kavuşturulmalı."

KÖPEK MAMASI ÜRETİLECEK

TÜRKİYE'de ilk kez kedi ve köpek maması üretileceği öğrenildi. İmal edilen bu mamalar yurt dışına ihraç edilecek.

Samsun'un Çarşamba İlçesinde 150 milyon lira harcanarak kurulan fabrikada at ve eşek etinden köpek ve kediler için mama yapılacak. Mamaları yapacak fabrikanın sahibi Rahmi Menteşeoğlu, "Kurduğumuz fabrika yurda döviz getirmek ve değerlenmeyen ürünleri değerlendirmek amacını taşımaktadır" dedi.

● *Urla'dan bir görünüm..*

URLA İSKELESİ'NDEKİ KAZILAR BOŞA GİTMİYOR

Genç Gazeteciler, Neşe Çalapverdi ve Nilay Gözen yazıyor

URLA İskelesi'nde yapılan kazılara geçen yıl başlanmıştır. Kalıntıların M.Ö. 3000 yılından M.S. 606 yılına kadar geldiği sanılmaktadır. Eserler Kalabak'ta, Yıldıztepe'de ve Urla İskelesi çevresinde çıkarılmaktadır. Bu eserlerin genellikle lahitlerden, testilerden ve çeşitli cam eşyalardan olduğu belirlenmiştir. İzmir Arkeoloji Müzesi'nin taşınma işlemi dolayısıyla bir yıldan beri eserler Manisa Arkeoloji Müzesi'ne gönderilmektedir.

İzmir'in işgali sırasında Yunanlı bir arkeolog buraya gelip kazılara başlamış ve birçok değerli eserleri Atina Arkeoloji Müzesi'ne kaçırmıştır.

Urla İskelesi'nde 5000 yıl önce birbuçuk metre derinliğinde de bir sur çıkmıştır. Kazılara halen devam edilmektedir.

DÜNYADA EN ÇOK KAHVE VE ÇAY TÜKETEN ÜLKELER HANGİLERİDİR?

Dünyada en çok çay tüketen ülkelerin başında kişi başına yılda 3819 kiloyla İrlanda geliyor. İrlanda'yı tahmin edileceği üzere 3499 kiloyla İngiltere ve 2476 kiloyla Yeni Zelanda takip ediyor. Komşumuz Irak, 2 bin kiloyla dördüncü sırayı alırken kişi başına yılda ortalama 1 kilo çay tüketen ülkemiz 14. sırada bulunuyor. Kişi başına en çok kahve tüketilen ülkeler İsveç (15 kilo), Finlandiya (14 kilo), Danimarka (13 kilo) ve Hollanda (13 kilo)'dur. Araştırma kahve düşkünlüğünün Avrupa'da yaygın olduğunu ortaya koyuyor. Ülkemiz ise kahve tüketimi açısından sıralamaya girmiyor.

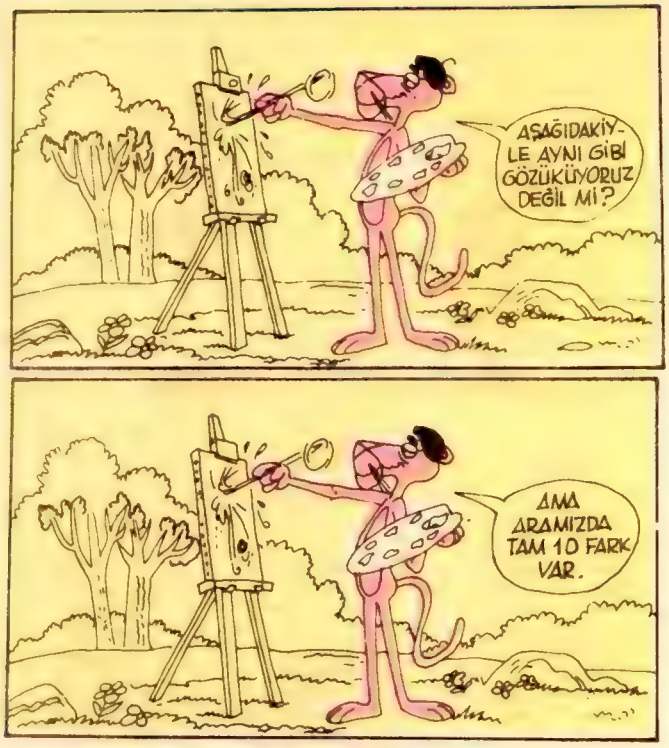

ZÜRAFA BULMACA

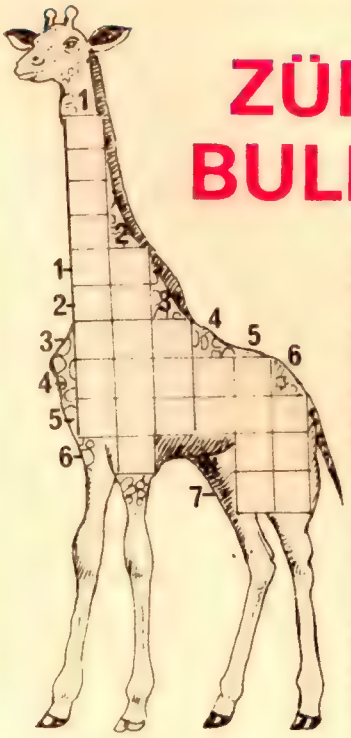

SOLDAN SAĞA: 1- İşaret sıfatı, 2- İlçenin büyüğüne verilen ad, 3- Bacağın kalça ile diz arasında kalan kısmı, 4- Sonsuza kadar, 5- Bir cins üzüm, 6- Çıranın dumanı, 7- Tazı'nın yarısı.

YUKARDAN AŞAĞIYA: 1- Sıyah taneli bir baharat, 2- Bursa ilimizde bulunan bir göl, 3- Çabuk, 4- Tersi doğduğumuz günden beri hepimizde olan şey, 5- Bir doğumda dünyaya gelen iki kardeş, 6- Sıcaklık ve soğukluk durumu.

RESİM YAPALIM MI?

Hiç kedi resmi yapmayı denediniz mi? Biz size en basit yoldan hareketlenerek kedi çizmeyi öneriyoruz. Ne dersiniz?

TEKERLEME BİLMECE

MİNMİN MİNARE
DİBİ TOPRAK DAİRE
YÜZBİN ÇİÇEK
BİR İRİ LÂLE

BU KİMDİR?

7. Osmanlı padişahıdır. İlk kez 12 yaşında tahta çıkmış, fakat, yaşının küçük olmasını fırsat bilen Haçlıların Osmanlı topraklarına saldırması üzerine tahtı babası 2. Murat'a bırakmıştır. Yaptığı bir fetih, ortaçağın sonu sayılarak dünya tarihinin en önemli olayları arasında yer almıştır. 1481 yılında ölen bu padişahımızı tanıdınız mı?

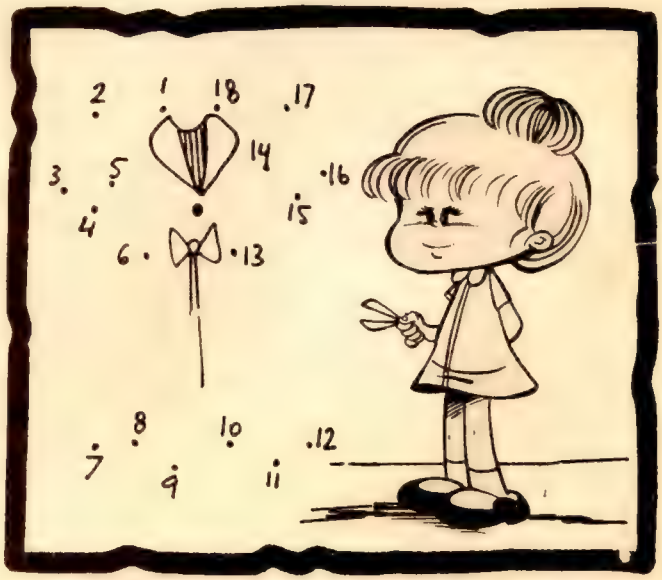

GİZLİ RESİM: 1'den 18'e kadar olan sayıları birleştirin, bakalım ne çıkacak?

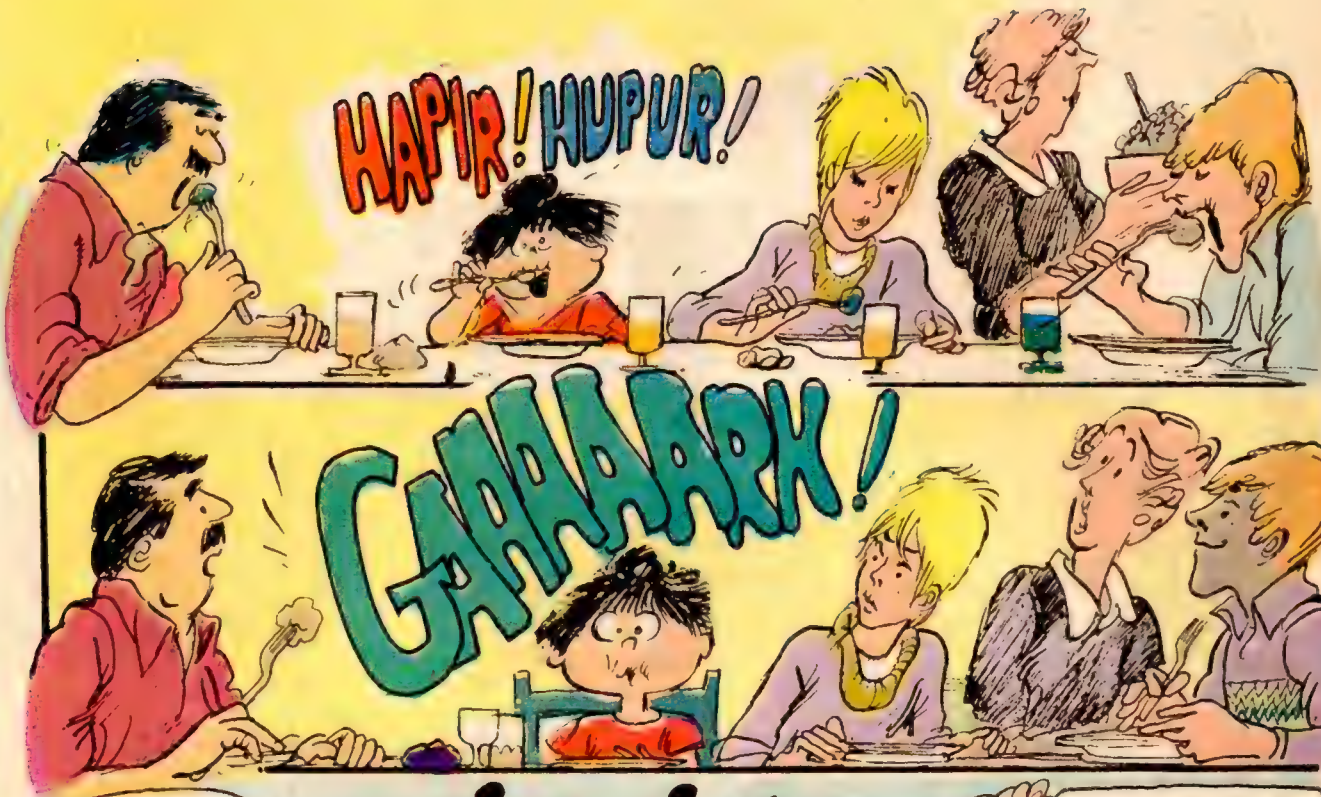

CİMCİME

Yediklerim bazen midemde gaz yapıyor. Özellikle gazoz içtikten sonra sanki bir hava yükseliyor. Tabii ağzımdan biçimsiz bir ses çıkıyor. Abim hariç herkes azarlıyor beni!

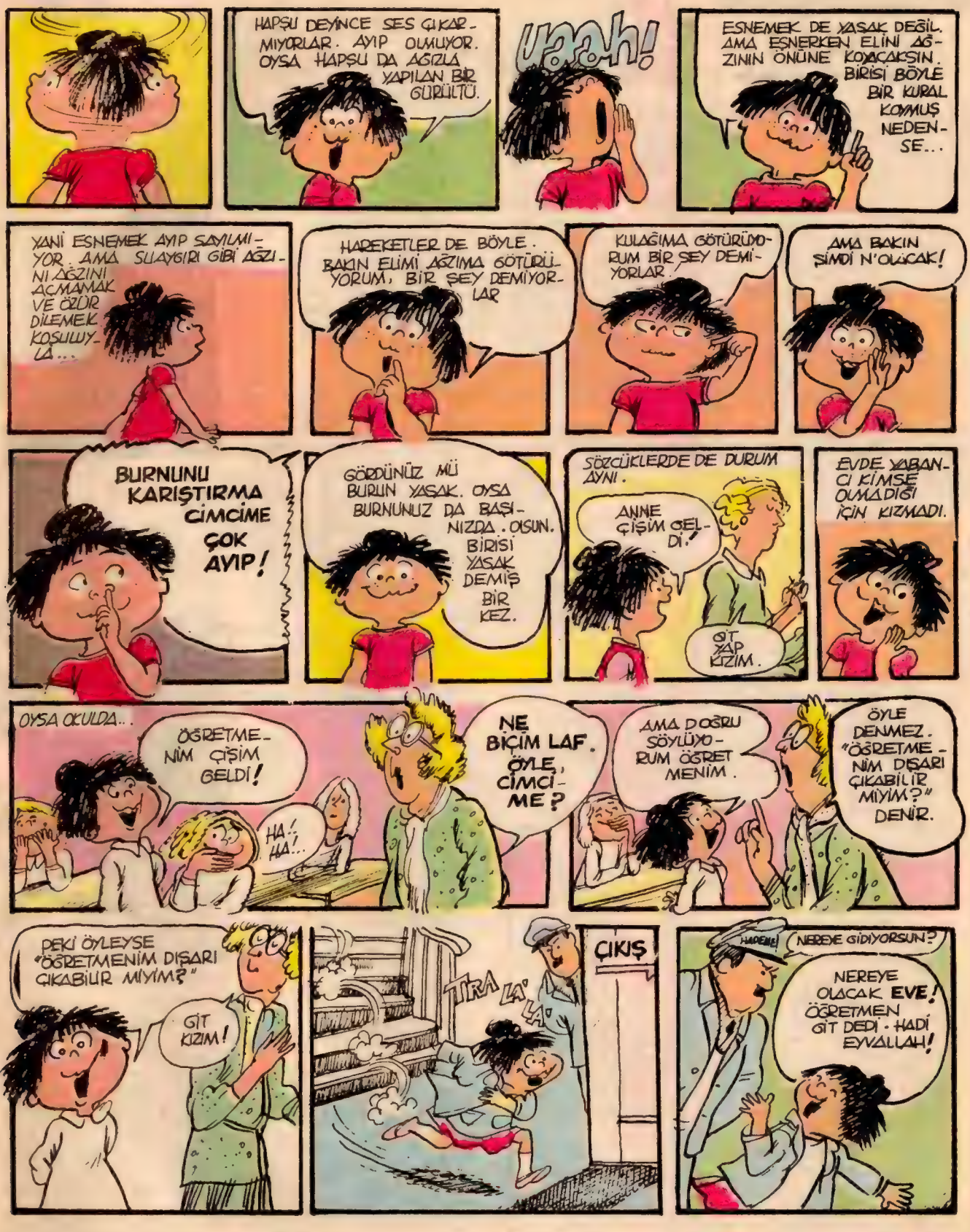
HAPŞU DEYİNCE SES ÇIKARMIYORLAR. AYIP OLMUYOR. OYSA HAPŞU DA AĞIZLA YAPILAN BİR GÜRÜLTÜ.
Uaaah!
ESNEMEK DE YASAK DEĞİL. AMA ESNERKEN ELİNİ AĞZININ ÖNÜNE KOYACAKSIN. BİRİSİ BÖYLE BİR KURAL KOYMUŞ NEDENSE...
YANİ ESNEMEK AYIP SAYILMIYOR. AMA SULAYGIRI GİBİ AĞZINI AĞZINI AÇMAMAK VE ÖZÜR DİLEMEK KOŞULUYLA...
HAREKETLER DE BÖYLE. BAKIN ELİMİ AĞZIMA GÖTÜRÜYORUM, BİR ŞEY DEMİYORLAR
KULAĞIMA GÖTÜRÜYORUM BİR ŞEY DEMİYORLAR
AMA BAKIN ŞİMDİ N'OLACAK!
BURNUNU KARIŞTIRMA CİMCİME ÇOK AYIP!
GÖRDÜNÜZ MÜ BURUN YASAK. OYSA BURNUNUZ DA BAŞINIZDA. OSUN. BİRİSİ YASAK DEMİŞ BİR KEZ.
SÖZCÜKLERDE DE DURUM AYNI.
ANNE ÇİŞİM GELDİ.
GİT YAP KIZIM.
EVDE YABANCI KİMSE OLMADIĞI İÇİN KIZMADI.
OYSA OKULDA...
ÖĞRETMENİM ÇİŞİM GELDİ!
HA! HA!...
NE BİÇİM LAF. ÖYLE, CİMCİME?
AMA DOĞRU SÖYLÜYORUM ÖĞRETMENİM.
ÖYLE DENMEZ. "ÖĞRETMENİM DIŞARI ÇIKABİLİR MİYİM?" DENİR.
PEKİ ÖYLEYSE "ÖĞRETMENİM DIŞARI ÇIKABİLİR MİYİM?"
GİT KIZIM!
TIRA LA' LA'
ÇIKIŞ
HADİ!
NEREYE GİDİYORSUN?
NEREYE OLACAK EVE! ÖĞRETMEN GİT DEDİ. HADİ EYVALLAH!

KIRK AMBAR

DÜNYANIN EN YÜKSEK TREN İSTASYONU

Dünyanın en yüksekteki tren hattı Peru'dadır. La Cima'ya giden tren yolu deniz yüzeyinden 4814 metre yüksekten geçer.

Yeryüzündeki tren istasyonlarının en yüksekte olanı da yine Peru'dadır. Bu ülkedeki Galera istasyonu, deniz yüzeyinden tam 4787 metre yüksektedir...

GALAKSİ'MİZİN BABASI: GÜNEŞ!..

DÜNYAYA hayat veren, yaşamın sırrı güneş, samanyolunu oluşturan milyonlarca yıldızdan biridir. Ve bu yıldızlar arasında dünyaya en yakın olanıdır. Dünyadan bir milyon defa daha büyük olan güneşin çapı 1.391.000, dünyaya uzaklığı 149.5 milyon km'dir. Alanı, dünyanınkinin 1180, hacmi 1.297.000, kütlesi 332.000 katına eşittir. Yoğunluğu, suyun yoğunluğunun 1.14'ü kadardır. Bu değer dünyanınkinin 5.5'te birine eşittir. Güneşteki çekim kuvveti, yerçekiminin 27 katıdır. Güneş, aslında küçük yıldızlardan olduğu halde dünyaya yakın olması yüzünden diğer yıldızlardan büyükmüş gibi görünür. Güneşten sonra dünyaya en yakın olan yıldız, güneşten 300 bin defa daha uzaktır. Güneş, kızgın bir gaz küresi halindedir. Yüzeyi çok parlak olduğu için doğrudan doğruya bakıldığında bir şey görülmez. Güneşin parlaklığı dolunay devresindeki ayın parlaklığının 600 bin katıdır. Güneşe isli bir camla ya da teknik aygıtlarla bakıldığında, yüzeyindeki parlaklığın her yerde aynı olmadığı ve kenarlara doğru gidildiğinde azaldığı görülür. Yapılan incelemelerde, güneşin bir esas küre üzerine sıralanmış birtakım atmosfer tabakalarından meydana geldiği anlaşılmıştır. Bu tabakalar şunlardır: 1- Işık küre, 2- Tersine çevrilen tabaka, 3- Renk küre, 4- Taç tabaka...

ÇOCUKLARA DENEYLER

HAVAYI TARTIYORUZ

Genel malzeme: 1 sopa, ip, aynı boyda 2 kesekâğıdı, biraz seloteyp (yapışkan bant).

İkide bir diyoruz ki, sıcak hava, soğuk havadan hafiftir. Gelin, bu kez elle tutulur, gözle görülür sıkı bir deney yapalım, dediklerimizi bir kere daha ispatlayalım. Kesekâğıtlarına alt dış taraflarından biraz seloteyp yapıştıralım; bu, aynı zamanda sopaya bağlayacağımız ipleri de tutsun. Aman dikkat edin; yaptığınız, yapacağınız her şey iki kesekâğıdında da eşit boyutlarda olsun.

Sopanın dengeleyip bulacağınız ortasına bir ip bağlayıp yukarılarda bir

yere tutturun. Sonra da, efendime söyleyeyim, kesekâğıtlarından birinin altına yanmakta olan bir mumu yaklaştırın. Hoop! Torba hemen yukarı kalkıyor, değil mi?

Mumu diğer torbaya yaklaştırırsanız, bu defa o yükselecek, diğeri alçalacak, böylece şimdiye kadar söylediklerimiz bir güzel ispatlanmış olacak.

Ne demiştik, sıcak hava, soğuk havadan hafiftir.

YUNUS BALIĞININ BEYNİ YANILMAYAN PUSULADIR

İRLEŞİK Amerika'da yayımlanmakta olan "Science" adlı dergi, yunus balıklarının beyninde bulunan manyetik bir maddenin (Lodes ön) bu hayvanların kuzey yönünü kaybetmeksizin yüzebilmelerini sağladığını yazdı.

EN AZ-EN ÇOK YAN YANA

DÜNYAMIZDA, birbirine benzer fiziksel koşullar ve bunun sonucunda birbirine benzer olaylar, yakın çevrelerde oluşmaktadır. Çok küçük alanlar içerisinde büyük çevresel değişiklikler pek görülmez. Ama Orta Amerika'da bu kural işlemiyor. Kilometre karesine 147 kişi düşen bölge ülkelerinden Salvador'un sınır komşusu Honduras, kilometrekaresine en az kişi düşen ülkelerden biridir. Honduras, Salvador'dan yüzölçümü yönüyle beş kat daha büyük olmasına karşın, her kilometrekaresinde ancak 2 kişi barındırmakta!

YAKIN GELECEKTE İNSAN!

"WASHİNGTON Post" gazetesine göre, Ohio Üniversitesi araştırmacılarından bir grup, ilk kez bir hayvandan diğerine, gen naklini gerçekleştirdi!..

Hemaglobin molekülünün bir bölümünün oluşmasını denetleyen genler, bir tavşandan alınarak kobaylara aşılandı, daha sonra aşılanan genin sözü geçen kobayların yavrularında da ortaya çıktığı görüldü. Bilindiği gibi hemoglobin, kanda oksijenin bir yerden bir yere taşınmasını sağlayan maddedir.

Bilindiği gibi canlılardaki özelliklerin "yavrusuna" geçmesini, örneğin gözlerin siyah ya da mavi renkte olmasını, moleküldeki genetik bilgi sağlıyor.

BİLİNÇLİ BESLENME

BAZI yiyecekler nedense ya çok şişmanlatacağı düşünülerek ya da abur cubur neviine sokularak çok az yenir. Halbuki ülkemizde oldukça bol bulunan, badem, kuru kayısı, ceviz, yer fıstığı, ayçiçeği çekirdeği, vücudumuzun sağlıklı çalışmasına yardımcı olan gıdaların başında gelir. Bademde B2, (riboflavin), B kompleks (folik asit) vitaminleri, kalsiyum, bakır magnezyum, manganez mineralleri bulunur. Genelde tüm bu kuru yemişlerde bulunan vitamin ve mineraller, gözler, hücre yenilenmesi, tırnakların güçlenmesini, sinir sisteminin sağlıklı çalışmasını, cildin pırıl pırıl pürüzsüz olmasını, saçta kepeğin önlenmesini, cinsel soğukluğun tedavisini, kemiklerin sağlam olmasını, sağlar.

Sporda Başarının Doruğu: OLİMPİYATLAR

19

garip olimpiyat:

1956 STOCKHOLM/MELBOURNE

ONALTINCI Olimpiyat Oyunları ilk kez olarak iki ayrı ve birbirinden çok uzaktaki ülkelerin kentlerinde 1956 yılında yapıldı.

Yabancı ülkelerin atlarının Avustralya'ya girmesine izin verilmemesi nedeniyle Olimpiyat Oyunları binicilik yarışmaları İsveç'in başkenti Stockholm'de 11-17 Haziran 1956 günleri düzenlendi.

Olimpiyat Oyunları'nın öteki yarışmaları ise 22 Kasım-8 Aralık 1956 günleri Avustralya'nın Melbourne kentinde yapıldı.

22 Kasım 1956 günü Edinburg dükünün eşi Elisabeth II adına açtığı XVI. Olimpiyat Oyunları'na biniciliğin de eklenmesiyle 68 ülkeden 3539 (353'ü bayan) sporcu katılmış ve 19 dalda yarışmışlardı.

Türk sporcuları yalnız güreş karşılaşmalarına katılmışlar ve grekoromen stilde 52 kiloda Dursun Ali Erbaş 3. (bronz), 57 kiloda Yaşar Yılmaz, 62 kiloda Müzahir Sille 4., 67 kiloda Rıza Doğan 2. (gümüş), 73 kiloda Mithat Bayrak 1. (altın), 79 kiloda İsmet Atlı serbestte 4., 87 kiloda Adil Atan serbestte 5., ağırda Hamit Kaplan 4., serbestte 1. (altın), serbest stilde 52 kiloda Hüseyin Akbaş 3. (bronz), 57 kiloda Mustafa Dağıstanlı 1. (altın), 62 kiloda Bayram Şit 4., 67 kiloda Ramazan Güngör, 73 kiloda İbrahim Zengin 2. (gümüş) girmişler ve 3 altın, 2 gümüş ve 2 bronz madalya kazanmışlardı. Ayrıca yedek güreşçi olarak İbrahim Karabacak ile Bekir Büke Melbourn'a gitmişlerdi.

Türk binicileri Stockholm'de yapılan yarışmalara da Salih Koç, Mennan Pasinli, Bedri Böke, Selim Çakır, Cevdet Sümer, Kemal Özçelik, Alpaslan Güneş, Fethi Gürcan, Nail Gönenli'den kurulu bir ekip ile katılmışlardı.

Sovyetler Birliği 98, A.B.D. 74, Avustralya 35 madalya ile ilk üç sırayı alırlarken Türk sporcuları 68 ülke arasında 7 madalya ile 14'üncü sırayı elde etmişlerdi.

Halûk SAN

Yılanın da hiç ayağı olur mu demeyin... Olur! Boynunun hemen altında iki ayağı bulunan kör yılan türü Amerika'da Kaliforniya ve Meksika'da yaşamaktadır. Oldukça kısa olan bu iki ayağın ne işe yaradığı bilinmemektedir. Bu ilginç hayvanlar gündüzleri toprak altından hiç dışarıya çıkmaz. Ancak geceleri çıkarak besinlerini toplarlar.

SES FENERLERİ

Işık yerine ses dalgaları gönderen özel el fenerleri pek yakında hem petrol endüstrisinin hem de körlerin sorunlarını çözeceğe benzemekte. Körlere yardım amacı ile ilk kez İngiltere'de üretilen ses feneri ile masa üzerinde duran bir ip yumağı veya bir mektup zarfı bile kolayca saptanabilmekte. Ses fenerleri deniz altındaki çelik yapılarda bulunan çatlak veya kırıkları saptama ve denetlemede de kullanılmakta...

Bunları Biliyor muydunuz?

İLK HAKEM

Ülkemiz de ilk hakemlik, atletizm dalında başlamıştır. Spor hakemliğinin kurucusu da ilk Atletizm Federasyonu başkanı, gazeteci Burhan Felek'tir.

BİLİNEN EN ESKİ CASUSLAR

Binlerce yıldan beri uluslar, casusluk çalışmalarına yer vermişlerdir. Bilinen en eski casuslar, M.Ö. 2000 yıllarında Firavun III. Thutmoses'in casusu Thute ve Pers İmparatoru I. Sarhas'ın casusu Ephialtes'tir.

İLK GAZETE

İlk gazete Romalılar tarafından çıkarılmıştı. Sezar devrinde belirli aralıklarla çıkarılan bu gazete, duvarlara asılarak önemli olaylar ve bildiriler halka iletilirdi.

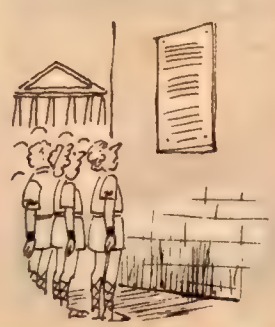

OKURDAN OKURA

Şiirlerinizi, kısa hikâye, fıkra, resim ve karikatürlerinizi "Milliyet Çocuk Dergisi: Okurdan Okura Cağaloğlu - İstanbul" adresine bekliyoruz.

hikâye

KESİM ZAMANI

Toros dağlarının eteği ağaçlarla renklenir. Bu ağaçların meydana getirdiği dağ ormanlarında, yaşlısından gencine sevgi dolu mutlu ağaçlar vardır.

Bu ağaçlar günün her saatinde birbirleriyle şakalaşır, gülüşür, yaprakları ile birbirlerini okşayarak günlerini geçirirlerdi.

Bir gün şafak sökerken, bu yemyeşil ormana oduncular geldi. Ayak sesleri ile uyanan, genç ağaçlar şaşırmışlardı. Bugüne kadar oduncuları ilkdefa görüyorlardı. Şaşkınca birbirlerine soruyorlardı. Oradan yaşlı bir ağaç titrek bir sesle şöyle seslendi:

— Korkmayın evlâtlar, sizlere dokunmazlar. Hatırlıyorum da bundan on yıl önce sizleri dikmeğe geldiklerinde ben sizin kadardım. Benim yaşıtlarıma dokunmadılar. Bizden yaşlı olan ağaçları kestiler. Sıra şimdi bizlere geldi. Sizler daha gençsiniz. Bizleri keserler, yerimize yeni fidanlar dikerler. Bu böyle sürüp gider...

Bunun üzerine genç ağaçlar biraz rahatladı. Ama içlerinden bir genç ağaç biraz heyecan, biraz da korku içinde sordu:

— Neden yaşlanınca kesiyorlar? Bizleri de yaşlanınca keserler mi? Ben kesilmek istemiyorum. Yıllarca dimdik kalmak istiyorum.

Yaşlı ağaç:

— Bizlerden kereste, kâğıt, kalem, direk, odun gibi birçok eşyalar yaparlar. İnsanların ihtiyacı bu. Sen daha çok gençsin, kesilmeyi çıkar aklından. Yaşlınanca sen istesen de istemesen de keserler seni. Yaşlanınca kurtlanırsın, böcekler yuva yapar üzerine.

Yaşlı ağacın bu sözleri üzerine genç ağaç sustu ve hepsi seyre daldılar. Oduncular bir taraftan yaşlı ağaçları kesiyor, bir taraftan da yeni fidanlar için çukur kazıyorlardı.

Yaşlı ağaçlar kesilecek, yeni fidanlar dikilecek ve bu böyle sürüp gidecekti. Çünkü doğanın bir kanunu idi bu...

İ. Halil SIPAHİ

MEKTUP ARKADAŞI

ASİYE CİNDİR: Ben 9 yaşındayım. İlkokul 3. sınıfa gidiyorum. Kitap okumayı, gezmeyi, kartpostal biriktirmeyi çok seviyorum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Çırpıcı Mah. Seyit Nizam Yolu No. 44 Z. Burnu/İst.

ŞABAN KAYGISIZ: Ortaokul öğrencisiyim. Yaşım 13. Özel meraklarım: Minik araba biriktirmeyi çok severim. Yüzmeyi ve spor dallarını severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Yapı ve Kooperatif Sigorta Evleri C/3 Blok. Kat. 1 D.2 Kadıköy/İst.

ŞAHİN TURAL: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol oynamayı, bisiklete binmeyi çok severim. Pul, para, kartpostal koleksiyonları yapıyorum. Dergi okurlarıyla yazışmak isterim. Adres: Atatürk Mah. Umur Sok. No. 44 Çanakkale.

MEHMET ÖNEN: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okumayı, spor yapmayı ve müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Göztepe 1. Orta Sok. Mehmet Kaptan Ap. No. 12 D. 10 Göztepe/İst.

SELİM AKIN: Yaşım 16. Özel meraklarım, sinemaya gitmek, müzik dinlemek ve kitap okumaktır. Yaşıtlarımla her konuda yazışmak istiyorum. Adres: Sanayi Mah. Sultan Selim Cad. Duman Sok. No: 12 4. Levent-İstanbul.

SEMİH AKDENİZ: Yaşım 17. Sanat okulu motor bölümünde okumaktayım. Kitap okumak ve yüzmek özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres Ferah Evler Sitesi, Blok: 10 Kat: 2 Da: 3 Kocaeli-İzmit

KEMAL BUĞDAYLI: Yaşım 15. Müzik dinlemeyi ve gezmeyi severim. Adresim: Eski Ankara Cad. Mutlu Pide Salonu. No: 27/A Çorum.

resim

Aslı DÖNERTAŞ

Çağatay DÖNMEZ

şiir

NEFRET VE ÖZLEM

Gelin kardeşlerim
Gelin arkadaşlar
Elele verelim
Lânet okuyalım savaşa
Gelin tüm çocuklar
Anlatalım savaşı büyüklere
Açlığı, hastalığı,
ölümü anlatalım
Anlasınlar savaşı
Gelin birleşelim
Soralım büyüklere:
"Hani bize güzel,
barış dolu bir dünya
bırakacaktınız?"
Haykıralım. "Peki nasıl?
Neyle? Silahla mı ha?"
Barışı özlüyorum.
Barış dolu bir dünyayı.
Bu savaşlara, silahlara,
bombalara, hepsine
Lânet olsun...

Berrin YILDIRIM

KEMAL ATATÜRK

Çocuklarda sevgi yaratan
Kalpten kalbe dolaşan
Odur, O, Kemal Atatürk.

Cumhuriyeti kuran
Devrimleri yaratan
Odur, O, Kemal Atatürk.

Cumhuriyeti kuran
Devrimleri yaratan
Odur, O, Kemal Atatürk.

Cepheden cepheye koşan
Düşmanlarla çarpışan
Odur, O, Kemal Atatürk.

Ender ÖZARKALIOĞLU

fıkra

KARDEŞİM ÇABUK OKUYAMAZ

Sevgi, oturmuş yazı yazıyordu. Arkadaşı:

— Ne yapıyorsun? diye sordu.

— Kardeşime mektup yazıyorum.

— Neden ağır ağır yazıyorsun?

— Kardeşim çabuk okuyamaz da ondan...

ANNENİN DERDİ

Kadın, konuğuna yakınıyordu:

— Havalar çok kötü gidiyor...

Konuk kadın:

— Evet, dedi. Çocukları dışarıya oynamaya gönderemiyorum bir türlü...

ÜÇ GÜNDE VARIRSIN

Orhan, kırda kuzularını otlatıyordu. Yanına bir adam geldi.

— Oğlum burdan Ankara'ya kaç günde gidebilirim?

— Bilmem.

Adam yürüyüp uzaklaştı. Orhan arkadan bağırdı:

— Üç günde varırsın amca!

Adam geri döndü:

— Peki bunu biraz önce neden demedin?

Orhan nedenini açıkladı:

— Biraz önce yürüyüşünü bilmiyordum ki. Siz yürüdükten sonra hesapladım, ancak üç günde varabilirsiniz...

BASINÇÖLÇER

Ayşe, babasına sordu:

— Babacığım, basınçölçer (barometre) düşerse hava bozulur değil mi?

— Evet kızım.

— Öyleyse bozacak. Biraz önce yere düşürdüm, kırıldı...

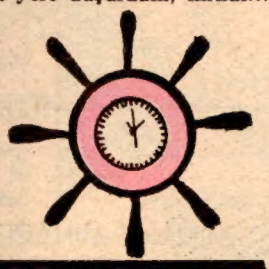

CANIM ORMAN

Ulu görkemli ağaçlarıyla,
Çeşit çeşit kuşlarıyla,
Yurduma renk veren
Sensin benim canım orman.

Baharda kuşlar öter,
İçinde sular akar,
Hayvanlar eğlenceye dalar
Hep seninle canım orman.

Çeşit çeşit ağaçlar,
Çam, gürgen, palamut,
Hepsi birer yeşil bulut
Hepsi sende canım orman.

Erhan ÇETİN

ÇOCUKLARIN DUYGULARI

Garipsiyorum
En güzel duygularını çocukların
Şiirle,
Büyükler anlatıyor
Garipsiyorum.

Ahmet TÜMKAYA

karikatür

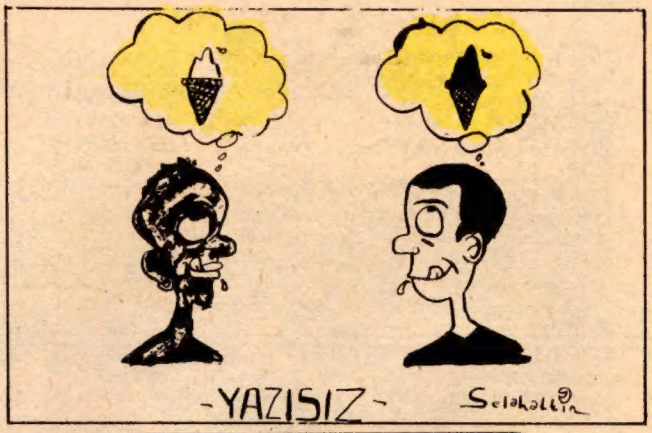

ÇOCUK KULÜBÜ

2511- Kerem Güvenç (İstanbul), 2512- Nilgün Aksalih)İstanbul), 2513- Ufuk Topçu (Lüleburgaz), 2514- İlker Tuncay (İzmir), 2515- Müge Yıldırım (Mersin), 2516- Erkan Karagöl (Konya), 2517- Mehmet Kandan (Trabzon), 2518- M. Emin Rivanoğlu (Urfa), 2519- Halûk Özkara (Trabzon), 2520- Neslihan Külahh (İstanbul), 2521- Burak Kılanç (İstanbul), 2522- Mihail Cidrat (İstanbul), 2523- Ali Bayraktar (Zonguldak), 2524- Oktay Akpınar (İstanbul), 2525- Ilgaz Doğan (İstanbul), 2526- Berk Gündoğan (İstanbul), 2527- Yalım Süer (İzmir), 2528- Fatma Nurlu (İstanbul), 2529- Ali Nurlu (İstanbul), 2530- Selim Demir (Mersin), 2531- Nurdan) Altuğ (Ankara), 2532- Yasemin Çetiner (İzmir), 2533- Berkant Kaya (İzmit), 2534- Levent Durmaz (Ankara), 2535- Murat Kaya (İstanbul), 2536- Talât İlker Yurdaer (Kocaeili), 2537- Berna Ünal (Adana), 2538- Funda Uluçay (Burdur), 2539- Sırrı Arat (İzmir), 2540- Bülent Yaramış (İzmit), 2541- Nevzat Dağlı (Konya), 2542- Merih Veravir (Hatay), 2543- İbrahim Koç (Sivas), 2544- Özden Yanık (Zonguldak), 2545- Halim Özsoysal (Mersin), 2546- Tayfun Başal (Ankara), 2547- Koray Özdemir (Tokat), 2548- Ali Rıza Batuk (İstanbul), 2549- Hülya Sahil (Hatay), 2550- Timur Arslan (Kayseri), 2551- Gökçe Gürsoy (Ankara), 2552- Mine Koçak (Bursa), 2553- Murat Alpsoy (İstanbul), 2554- Ufur İskenderoğlu (Artvin), 2555- Erdal Tintaş (Sivas), 2556- Cüneyt Güzelyurt (Tarsus), 2557- Ülkü Öztan (Ankara), 2558- Adnan Öztürk (Trabzon), 2559- Elvan Cahit Şahin (Samsun), 2560- Mehtap Biçer (İstanbul), 2561- Selim Soytemiz (Çorum), 2562- Soner Toran (İzmir), 2563- Adil Akça (Mersin), 2564- Coşkun Özgümüş (Zonguldak), 2565- Erhan Yıldız (İzmir), 2566- Hakan Gürcüoğlu (Antalya), 2567- Turgay Dora (İskendenrun), 2568- Bora Bahçekuşu (İstanbul), 2569- Recai Ölmez (Konya), 2570- Bahtiyar Demiralp (Babaeski), 2571- Abubekir Akpınar (Bursa), 2572- Sonay Özdemir (Tokat), 2573- Devrim Öztemel (İstanbul), 2574- Ender Akman (Gaziantep), 2575- Erkan Gülpınar (Gaziantep), 2576- Hakan Kutluer (İzmir), 2577- Hüseyin Uyaroğlu (İzmir), 2578- Erdal Eren (İzmit), 2579- Gizem Burçer (İzmit), 2580- Kenan Yenihayat (Sivas), 2581- Erdal Dinçel (İstanbul), 2582- M. Murat Gürsoy (Aydın), 2583- Ahmet Kaya (Ankara), 2584- Esen Özaydın (İstanbul), 2585- Gökben Karaanlar (Mersin), 2586- Cabir Ergüven (İstanbul), 2587- Özlem Kural (Antalya), 2588- Sevil Mutlu (İstanbul), 2589- Okan Demirel (Ankara), 2590- Mesut Bayram)Samsun), 2591- Cenk Üner (K.Maraş), 2592- Gökhan Küçükgirgin (İstanbul), 2593- Mustafa Akman (Konya), 2594- İsmail Nazım Özay (Gebze), 2595- Süleyman Denizöz (Ankara), 2596- İskender Denizöz (Ankara), 2597- Ali İhsan Toyguncu (Ankara), 2598- Yavuz Toyguncu (Ankara), 2599- Burak Yücel (Konya), 2600- Kemal Güzel (Malatya), 2601- Gökhan Kaya (İstanbul), 2602- Sedat Gül (Hatay), 2603- Lâtif Geribeyoğlu (Ankara), 2604- İbrahim Gültekin (İstanbul), 2605- Ufuk Cankaya (İstanbul), 2606- Seyit Örgüt (İstanbul), 2607- Ozan Nalcıoğlu)İstanbul), 2608- Erkan Ekici (Bursa), 2609- Didem Çeriğ (Bodrum), 2610- Burhan Güven (Adana), 2611- Çiğdem Diker (Konya), 2612- Kaan Diker (Konya), 2613- Mehmet Medet (İskenderun), 2614- Özlem Tanrısever (Gemlik), 2615- İbrahim Gündüz (Artvin), 2616- Mustafa Yorulmaz (Ankara), 2617- Cengiz Ozan (Düzce), 2618- Kenan Güney (İstanbul), 2619- Serkan Kaytancıoğlu (Edirne), 2620- Berna Alemdar (İstanbul), 2621- Dilek Kırmacı (İstanbul), 2622- Erhan Erkoç (İstanbul), 2623- Yücel Oğuzer (Bursa), 2624- Fevzi Öz (Adana), 2625- Seymen Erülgen (İstanbul),

ÇOCUKLAR

MİLLİYET ÇOCUK KULÜBÜ
SİZLERİ BEKLİYOR!..
ÜYE OLUNUZ...

Başvuru için: «Milliyet Çocuk Kulübü, Cağaloğlu/İstanbul»

«İkinci adresiniz
TÜRKBANK'a»

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
" ikinci adresiniz "